ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- **Εισαγωγή - Περίληψη**
- **Δομή εργασίας**
- **ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ**

1.Η Νόρμα και η Γλώσσα των Νέων

1.1.Τι είναι η νόρμα

1.2.Τι είναι οι κοινωνικές γλωσσικές ποικιλίες

1.3.Τι είναι η γλώσσα των νέων

1.4.Τι είναι τα greeklish

1.4.1.Ορισμός

1.4.2. Η ιστορία των greeklish

1.4.3.Οι τρόποι που γράφονται τα greeklish

1.4.4.Οι επιπτώσεις των greeklish στην ελληνική γλώσσα

2.Πως δημιουργείται η Γλώσσα των Νέων

2.1.Γλωσσικοί μηχανισμοί για την παραγωγή της

2.2.Πηγές εμπλουτισμού & παράγοντες που επηρεάζουν τη ΓτΝ

3.Οι στάσεις των ενηλίκων απέναντι στη γλώσσα των νέων

3.1.Επικριτικές απόψεις

3.2.Θετικές απόψεις

3.3.Λόγοι για τους οποίους οι νέοι πρέπει να γνωρίζουν και

να χρησιμοποιούν τους «σωστούς» τύπους

4.Οι λόγοι για τους οποίους οι νέοι χρησιμοποιούν αυτή τη γλώσσα

4.1.Κοινωνιολογικοί παράγοντες

4.2.Ψυχολογικοί παράγοντες

4.3.Επικοινωνιακοί παράγοντες

- **ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ**

1.Μεθοδολογία έρευνας

1.1.Στόχος έρευνας και ερευνητικά ερωτήματα

1.2.Ερευνητικά εργαλεία

2. Αποτελέσματα έρευνας

ΣΧΕΔΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ: *Η γλώσσα των νέων*

ΟΜΑΔΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΚΟΚΚΙΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ	ΚΙΤΡΙΝΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ	ΠΡΑΣΙΝΑ ΑΓΓΟΥΡΑΚΙΑ	ΡΟΖ ΠΑΝΘΗΡΕΣ
ΑΛΤΑΝΗ ΝΙΚΗ	ΜΗΝΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΖΑΡΚΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΚΥΖΙΩΡΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΖΓΚΟΥΝΗ ΙΝΑ	ΝΤΟΚΟ ΜΑΡΙΓΚΛΕΝ	ΚΕΛΛΑΡΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	ΣΙΩΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΛΥΒΑ ΜΑΡΙΑ	ΡΑΠΤΗ ΧΡΥΣΑ	ΛΑΜΠΡΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΑ	ΤΡΙΜΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΤΖΕΛΕΠΗ ΝΑΣΙΑ		ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΤΣΙΟΥΓΚΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ

2.1. Παρουσίαση αποτελεσμάτων από τις συνεντεύξεις των ενηλίκων

2.2. Παρουσίαση αποτελεσμάτων από τις συνεντεύξεις των νέων

- ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
- ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ
- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: #Λεξικό #Συνεντεύξεις #Θεατρικό

Υπεύθυνες Καθηγήτριες

Καλλιμάνη Μαρία – Φιλόλογος (ΠΕ02)

Κραβαρίτη Ελένη – Καθ.Αγγλικών (ΠΕ06)

Η Γλώσσα των Νέων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Με αφορμή το καινούργιο μάθημα του Project, αναλάβαμε αυτήν την ερευνητική εργασία στην οποία ασχοληθήκαμε με τη Γλώσσα των Νέων. Αρχικά, προσπαθήσαμε μελετώντας κάποια επιστημονικά κείμενα αλλά και μέσα από μια δική μας μικρή έρευνα, να διαλευκάνουμε κάποια ερωτήματα σχετικά με την Γλώσσα των Νέων. Πιο συγκεκριμένα, γιατί την χρησιμοποιούν οι νέοι και πώς την αντιμετωπίζουν οι μεγάλοι. Διαπιστώσαμε ότι οι νέοι μιλούν με ένα δικό τους ιδιαίτερο τρόπο, για να ξεχωρίζουν από τους μεγαλύτερους, καθώς και ότι όλοι οι μεγάλοι δεν είναι απόλυτα αρνητικοί σ' αυτόν .Τέλος, συγκεντρώσαμε σε ένα μίνι λεξικό λέξεις και φράσεις των νέων που ανακαλύψαμε μέσα από αυτήν την έρευνα .

ΔΟΜΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Το πρώτο μέρος της εργασίας είναι θεωρητικό. Παρουσιάζει με συντομία κάποιες βασικές έννοιες, όπως νόρμα, κοινωνικές γλωσσικές ποικιλίες (κοινωνιόλεκτοι), γλώσσα των νέων, greeklish. Παρουσιάζει, επίσης, τους τρόπους δημιουργίας της Γλώσσας των

Νέων και τις διάφορες πηγές εμπλουτισμού της. Τέλος, αναφέρεται στους λόγους για τους οποίους τη χρησιμοποιούν οι νέοι και στις στάσεις των μεγάλων απέναντι της.

Το δεύτερο μέρος της εργασίας είναι ερευνητικό και προσπαθεί να απαντήσει στα δυο προηγούμενα ερωτήματα μέσα από συνεντεύξεις που πήραμε από νέους (συμμαθητές μας) και ενήλικες (γονείς και καθηγητές).Τέλος, συγκροτήσαμε ένα λεξικό με τις λέξεις και τις φράσεις των Νέων που βρήκαμε σε γραπτά και προφορικά κείμενα από το διαδίκτυο.

Α. ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Η Νόρμα και η Γλώσσα των Νέων

1.1.Τι είναι Νόρμα

Η νόρμα είναι μια μορφή γλώσσας που μια ομάδα θεωρεί υπόδειγμα χρήσης, η πρότυπη δηλαδή μορφή γλώσσας που προκρίνει. Δημιουργείται ανάλογα με τα επίπεδα εθνικά και τοπικά, δηλαδή με βάση την εθνικότητα και τον τόπο από όπου προέρχονται. Επίσης, η νόρμα συμπίπτει συνήθως με την επίσημη εθνική γλώσσα και καθορίζει την εκπαιδευτική γλωσσική πολιτική, δηλαδή αυτή είναι η γλώσσα που πρέπει οι μαθητές να μάθουν να χειρίζονται σωστά, για να γίνουν αποδεκτοί από την κοινωνία. Η νόρμα από γλωσσολογική άποψη δεν υπερέχει από τις άλλες γλωσσικές ποικιλίες, γεωγραφικές (π.χ κρητική διάλεκτος) ή κοινωνικές (π.χ η γλώσσα των νέων). Όμως επειδή καταγράφεται, κωδικοποιείται επίσημα και καλλιεργείται συστηματικά, εμπλουτίζεται συνεχώς με νέες λέξεις και εκφραστικούς τρόπους.

Τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά της είναι το κύρος και ο ενοποιητικός της χαρακτήρας. Το κύρος της ενισχύεται από τις επίσημες περιστάσεις στις οποίες χρησιμοποιείται, π.χ. τη δημόσια διοίκηση, τη νομοθεσία, την εκπαίδευση και τις επιστήμες. Ο ενοποιητικός χαρακτήρας είναι επίσης πολύ σημαντικός, καθώς η νόρμα λειτουργεί συνεκτικά για τις επιμέρους ομάδες μιας κοινωνίας, που μπορεί να

διαφοροποιούνται κοινωνικά και γλωσσικά αλλά μαθαίνοντας μια κοινή επίσημη γλώσσα έχουν το αίσθημα ότι ανήκουν κάπου από κοινού. (Κακριδή κ.α., 2010, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, http://greeklinguistics.blogspot.com).

1.2. Τι είναι η κοινωνικές γλωσσικές ποικιλίες

Η ιδέα ότι κάθε γλωσσική κοινότητα χρησιμοποιεί μια ομοιογενή, κοινή γλώσσα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, όπως έχει αποδείξει η επιστήμη της Γλωσσολογίας στο 2ο μισό του 20ου αιώνα. Οι διαφοροποιήσεις της γλώσσας αποκαλύπτουν στοιχεία ταυτότητας των ομιλητών και χωρίζονται σε δυο μεγάλες κατηγορίες: τις γεωγραφικές γλωσσικές ποικιλίες και τις κοινωνικές γλωσσικές ποικιλίες ή κοινωνιολέκτους.

Οι κοινωνιόλεκτοι δηλώνουν στοιχεία της κοινωνικής ταυτότητας του χρήστη τους και δημιουργούνται με κάποιους παράγοντες που διαμορφώνουν την κοινωνική δομή μια κοινότητας όπως η ηλικία, το φύλο, τη μόρφωση, την κοινωνική θέση, την ιδεολογία, το επάγγελμα και την ασχολία.(Κακριδή κ.α.,2011, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.komvos.edu.gr)

1.3. Τι είναι η γλώσσα των νέων

Οι γλώσσα των νέων είναι μια από τις κοινωνικές γλωσσικές ποικιλίες που ορίζονται με βάση τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των ομιλητών δηλαδή την ηλικία ως παράγοντα κοινωνικής συμπεριφοράς.(Κακριδή κ.α., ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω).

Ο όρος γλώσσα των νέων δηλώνει το σύνολο των γλωσσικών φαινόμενων που χαρακτηρίζουν την επικοινωνία των νέων μεταξύ τους. Η γλώσσα των νέων δεν είναι αυτοτελές γλωσσικό σύστημα αλλά μια κοινωνιόλεκτος, δηλαδή ένας τρόπος ομιλίας με λεξιλογικά, πραγματολογικά και δομικά χαρακτηριστικά που χρησιμοποιούν οι νέοι σε ορισμένες συνθήκες επικοινωνίας (Γ.Ανδρουτσόπουλος, 2011, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, **www.greek-language.gr** , Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας). Με τον όρο «κώδικας των νέων» εννοούμε τη μορφή γλώσσας που χρησιμοποιούν στη μεταξύ τους επικοινωνία άτομα από δεκαέξι μέχρι εικοσιδύο ετών. Δεν πρόκειται για μια άλλη γλώσσα, αλλά για την κοινή ελληνική γλώσσα με λιγότερο ή περισσότερο έντονες αποκλίσεις στο γραμματικό όσο και στο λεξιλογικό επίπεδο. Ακόμα, δεν πρόκειται για ένα ενιαίο κώδικα αλλά παρατηρούνται και σε αυτήν διαφοροποιήσεις μεταξύ των νέων που τη χρησιμοποιούν ανάλογα με τη σχολική τους μόρφωση, τη στάση ζωής και τους διάφορους στόχους τους. (Γ. Μπαμπινιώτης, 1994).

Τέλος, κάθε γενιά διαφοροποιείται από την προηγούμενη βάζοντας την δική της σφραγίδα στη γλώσσα με το να σέβεται τις λέξεις και τους κανόνες στο βαθμό που απαιτεί η επικοινωνία και να τους παραβιάζει, για να εκφράσει τη διάκριση που είναι περίπλοκη και κοινωνικά καθορισμένη. Άλλωστε, η πολυγλωσσία είναι λειτουργική. Οι διάφορες παραλλαγές που μιλιούνται είναι κατάλληλες για διαφορετικές συνθήκες επικοινωνίας. Ο κάθε ομιλητής είναι γλωσσικός δημιουργός και επιλέγει ανάμεσα στα γλωσσικά στοιχεία σύμφωνα με κανόνες όχι μόνο γλωσσικούς αλλά και κοινωνικούς καθώς και ανάλογα με διάφορα εξωγλωσσικά δεδομένα. Η παραβίαση της νόρμας συχνά μεταδίδει νοήματα άλλα από εκείνα που μεταδίδει η εφαρμογή της. Οι γλωσσικοί κανόνες δεν έχουν από μόνοι τους αξία, η εφαρμογή τους μεταδίδει άλλα νοήματα από την παραβίασή τους. Άρα «σωστά» μιλάει εκείνος που πετυχαίνει με τη χρήση των γλωσσικών στοιχείων να μεταδώσει με τον πληρέστερο τρόπο το μήνυμα που θέλει. (Α.Φραγκουδάκη, 1987)

1.4. Τι είναι τα GREEKLISH

1.4.1. *Ορισμός*

Τα greeklish από τις λέξεις Greek (ελληνικά) και English (αγγλικά) ,γνωστά και ως grenglish, Λατινοελληνικά ή φραγκολεβαντίνικα, είναι η ελληνική γλώσσα γραμμένη με το λατινικό αλφάβητο. Είναι ένα είδος μεταγραφής της ελληνικής γλώσσας με λατινικούς – αγγλικούς χαρακτήρες, την οποία χρησιμοποιούν όλο και περισσότερο οι νέοι στην γραπτή τους επικοινωνία, κυρίως με τα σύγχρονα τεχνολογικά μέσα, όπως τα κινητά, τα i-pod κτλ., η οποία όμως σιγά-σιγά τείνει να γενικευτεί και να επηρεάσει το γραπτό λόγο.
(ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, http://users.sch.gr/babaroutsoup/gnosi/klikgnosi2.htm#)

1.4.2. Η ιστορία των greeklish

α) Στο απώτερο παρελθόν

Τα greeklish δεν είναι ένα καινούργιο φαινόμενο που γεννήθηκε στο διαδίκτυο. Εμφανίστηκε σε διάφορους τόπους και εποχές και εφαρμόστηκε με διαφορετικούς τρόπους από διαφορές ελληνικές κοινότητες Υπάρχουν κείμενα της βυζαντινής εποχής γραμμένα με λατινικούς χαρακτήρες. Επίσης, στην Κρήτη και στην Κύπρο κατά τον Μεσαίωνα τα λαϊκά τραγούδια γράφονταν με αυτό τον τρόπο. Αργότερα, από το 1800, πολλά ελληνικά βιβλία τυπώθηκαν στη Σμύρνη με λατινικούς χαρακτήρες. Οι Λεβαντίνοι της Σμύρνης, που μιλούσαν όλοι ελληνικά αλλά δυσκολεύονταν να μάθουν την ορθογραφία μας, χρησιμοποιούσαν πάντα τους λατινικούς χαρακτήρες για να γράψουν τα ελληνικά. Αργότερα, τους μιμήθηκαν οι Χιώτες και άλλοι έμποροι του εξωτερικού. Αυτός ο τρόπος γραφής εξακολουθούσε να επιβιώνει πολύ αργότερα και τον συναντάμε αρκετά συχνά στα τηλεγραφήματα των Ελλήνων του εξωτερικού. (Κ.Καρθαίος, 1934,ΠΗΓΗ :διαδίκτυο, ό.π.)

β) Στη σύγχρονη εποχή

Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 Έλληνες της Ελλάδας και του εξωτερικού τα χρησιμοποιούν στην ηλεκτρονική επικοινωνία μέσω του Διαδικτύου : γράφουν προσωπικά μηνύματα, δημοσιεύουν ανακοινώσεις, συνεισφέρουν σε λίστες συζήτησης ή σε αρχεία με φοιτητικά ανέκδοτα. Κάποιοι αναφέρουν ότι η πρώτη σύγχρονη χρήση των greeklish έγινε

από την Ε.Μ.Υ., την ελληνική Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία, πολλές δεκαετίες πριν και πολύ πριν την ευρεία χρήση του διαδικτύου.

Ακόμη και σήμερα (2011), όπου οι ελληνικοί χαρακτήρες είναι στάνταρ στις ιστοσελίδες και αυξανόμενα δυνατοί στα μηνύματα, η χρήση λατινικών χαρακτήρων μερικές φορές επιβάλλεται για τεχνικούς λόγους, καθώς αποστολέας και δέκτης του μηνύματος μπορεί να μη διαθέτουν κοινές προδιαγραφές ούτε μέσα στην Ελλάδα και πολύ περισσότερο ανάμεσα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, ο.π.)

1.4.3. Οι τρόποι που γράφονται τα greeklish

Καθώς η μεταγραφή των greeklish δεν γίνεται με βάση διαδεδομένο πρότυπο,τα λατινογραμμένα ελληνικά χαρακτηρίζονται από μεγάλη ορθογραφική ποικιλία. Η χρήση έχει καθιερώσει τρεις βασικούς τρόπους μεταγραφής:

- ***Φωνητική μεταγραφή***: αποδίδει την προφορική γλώσσα και απλοποιεί την ιστορική ελληνική ορθογραφία, π.χ. «ξέρω» ως «ksero» και «χάρη» ως «chari».
- ***Οπτική μεταγραφή***: αυτή, σε αντίθεση με τη φωνητική, αντιγράφει κατά το δυνατό την ιστορική ορθογραφία. Γνώμονάς της είναι η μορφή των γραμμάτων, που οδηγεί σε κάπως ανορθόδοξες λύσεις, όπως στην απόδοση του «θ» ως «8» ή «0», του «ξ» ως «3», του «η» με το λατινικό «n» κ.τ.λ.
- ***Θεσιακή μεταγραφή***: Βασίζεται στη θέση των χαρακτήρων στο πληκτρολόγιο και διαφέρει από το οπτικό σύστημα μόνο σε ορισμένα γράμματα· αποδίδει π.χ. το «ξ» με το λατινικό «j» αντί για «x» ή «3» που συνηθίζονται στο οπτικό σύστημα.

Αντίθετα με ό,τι συχνά πιστεύεται, οι περισσότεροι χρήστες ακολουθούν με συνέπεια ένα σύστημα. Οποίος λ.χ. απλοποιεί το «ω» κατά πάσα πιθανότητα απλοποιεί και το «η». Αντίθετα, όποιος μεταγράφει το «ξ» και το «θ» ως «3» και «8», κατά κανόνα ακολουθεί το οπτικό σύστημα και για το «η» και το «ω». Έτσι, μεταγραφές όπως «3erh» (ξερή) και «O0wn» (Οθων) έχουν σύστημα, αλλά μεταγραφές όπως «3anthi» (ξανθή) ή «8iriodhs» (θηριώδης) όχι. Ορισμένες λέξεις είναι ιδιαίτερα δύσκολες στη μεταγραφή τους, π.χ. η λέξη «διεύθυνση» μπορεί να αποδοθεί με πάνω από 20 διαφορετικούς τρόπους.

Ο περισσότερος όμως κόσμος χρησιμοποιεί ένα «μικτό» σύστημα, που συνδυάζει το θέμα της ορθογραφίας με την φωνητική απόδοση. Θεσμοποιημένο σύστημα μεταγραφής υπάρχει μεν από τον ΕΛΟΤ το οποίο χρησιμοποιείται από το Βρετανικό συμβούλιου πρότυπο ISO 8432,αλλα ελάχιστοι το γνωρίζουν και ακόμη λιγότεροι το ακλουθούν συνειδητά. Πράγμα καθόλου παράξενο, καθώς το πρότυπο αυτό δεν διδάσκεται πουθενά, με αποτέλεσμα να είναι διάχυτη η εντύπωση ανάμεσα στους Έλληνες χρήστες του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ότι <<ο καθένας γράφει όπως θέλει>> και ότι << ο καθένας έχει το δικό του σύστημα >>, εφ' όσον δεν υπάρχει κοινώς αποδεκτή μέθοδος γραφής. (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω)

1.4.4. Οι επιπτώσεις των greeklish στην Ελληνική Γλώσσα

Αρνητικά επιδρά στην ορθογραφική ικανότητα των μαθητών η ευρέως διαδεδομένη χρήση των greeklish μέσω κινητών τηλεφώνων και του διαδικτύου, σύμφωνα με έρευνα του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών του πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, που διεξήχθη σε μαθητές όλων των βαθμίδων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στην έρευνα αυτή που διεξήχθη κατά τη σχολική χρονιά 2008-09, διαπιστώνεται ότι η διαδεδομένη χρήση των greeklish, που ξεκινά ακόμη και από το δημοτικό, οδηγεί στην αύξηση των ορθογραφικών τους λαθών στα γραπτά του σχολείου.

Τα είδη των λαθών των μαθητών αφορούν κυρίως την παράλειψη τονισμού ή σημείων στίξης και τη χρήση αγγλικών σημείων στίξης, το συνδυασμό ελληνικών και λατινικών γραμμάτων σε μία λέξη, ορθογραφικά λάθη (π.χ. ο αντί για ω), φωνητικά λάθη (κυρίως στους φθόγγους π.χ. κς αντί για ξ), καθώς, επίσης, σύντμηση λέξεων (π.χ. tespa αντί τέλος πάντων, tpt αντί για τίποτα, dld αντί για δηλαδή κ.α.).

Επίσης, οι φιλόλογοι δήλωσαν ότι συνάντησαν λέξεις γραμμένες σε greeklish σε γραπτά του σχολείου και σε ποσοστό 64,3% παρατηρήθηκαν και μη αναγνωσμένα λάθη, όπως αλλαγή χρόνου ή προσώπου στα ρήματα, αλλαγή πτώσης στα ουσιαστικά, αντικατάσταση λέξης με άλλη, με εντελώς διαφορετική σημασία. Τέλος στην ίδια έρευνα, το 58,5% των μαθητών θεώρει ότι η χρήση των greeklish απειλεί την ελληνική γλώσσα. Την ιδία άποψη έχει το 64,3% των φιλολόγων, ενώ το 53,6% έχει παρατηρήσει αύξηση

των ορθογραφικών λαθών σε μαθητές, που παλαιοτέρα παρουσίαζαν καλύτερες επιδόσεις σε γραπτό λόγο.

Πολλοί επιστήμονες, που ασχολούνται με την γλώσσα, επισημαίνουν κινδύνους από την γενικευμένη χρήση των greeklish. Ο Σ. Μπέης, ερευνητής του κέντρου Ερευνάς Νεοελληνικών Διαλεκτών κ' Ιδιωμάτων της Ακαδημίας Αθηνών, παρατηρεί ότι η χρήση λατινικού αλφαβήτου για την απόδοση ελληνικών λέξεων είναι μια διαδικασία που κρύβει κινδύνους, επειδή τα ελληνικά δεν έχουν επίσημη μεταγραφή. Πρόκειται για έναν αυθαίρετο τρόπο γραφής που δεν είναι ακριβής και έχει αρνητικές συνέπιες όσον άφορα στην γνώση της ορθογραφίας. Σύμφωνα με τον κοινωνιολόγο Χ. Σερτζο, τα greeklish αποτελούν «συμπιεστή» της γλώσσας και δεν βοηθούν ούτε την γλώσσα ούτε τον πολιτισμό μας. Υποστηρίζει ότι *<<μειώνοντας τις λέξεις μειώνουμε ουσιαστικά τον κόσμο μας, αφού τα όρια της γλώσσας μας είναι τα όρια του κόσμου μας.>>* (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω).

Τέλος, ο καθηγητής Γλωσσολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών και πρόεδρος του Ελληνικού Ιδρύματος Πολιτισμού, Γ. Μπαμπινιώτης επισημαίνει τον κίνδυνο αποξένωσης των ελλήνων από την εικόνα των ελληνικών λέξεων, το οπτικό τους ίνδαλμα, όπως λέγεται στην γλωσσολογία. Παράλληλα, τονίζει ότι η γλώσσα δεν είναι απλά ένα εργαλείο επικοινωνίας αλλά είναι μια άξια, υποστηρίζοντας ότι *«σε μέρες κρίσης θα πρέπει να σκύψουμε σε ότι καλύτερο διαθέτει αυτός ο τόπος, που είναι ο πολιτισμός μας, η παράδοση μας κ' με τον πιο εύγλωττο τρόπο, η γλωσσά μας»* (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.tanea.gr/ellada/article).

2^{ο} ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Πώς δημιουργείται η Γλώσσα των Νέων

2.1. Γλωσσικοί μηχανισμοί για την παραγωγή της

Σε έρευνα μεταπτυχιακών φοιτητών της Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας (2005) παρατηρήθηκε ότι η δημιουργικότητα και η πρωτοτυπία αποτελεί βασικό χαρακτηριστικό της γλώσσας των νέων. Το νεανικό λεξιλόγιο εμπλουτίζεται μέσα από την αξιοποίηση των

παραγωγικών μηχανισμών της νέας ελληνικής, της παραγωγής (π.χ. ***χαρντκόρι***) και της σύνθεσης (π.χ. «***τηλεσβηστρόνι»*** = τηλεκοντρόλ), ενώ χαρακτηρίζεται από έντονη πλαστικότητα με αποτέλεσμα ένα πλήθος νεολογισμών (Πίνακας 1). Πιο συγκεκριμένα, η δημιουργία και ανανέωση του νεανικού λεξιλογίου γίνεται με τέσσερις βασικούς τρόπους:

α) αλλαγή σημασίας, π.χ. «***κόκαλο»*** = μεθυσμένος, «***καρφί»*** = προδότης

β) δανεισμός, κατά κύριο λόγω από τα αγγλικά, π.χ. «***χάι»*** = κεφάτος, φτιαγμένος, ***«κουλάρω»*** = χαλαρώνω, είμαι ήρεμος, ψύχραιμος

γ) επιλογές προτύπων σχηματισμού λέξεων, π.χ. το επίθημα –ας για κατηγορίες της νεανικής κουλτούρας με αγγλική βάση (***γκραφιτάς, σκινάς, μεταλλάς, τσοπεράς*** κ.α.)

δ) τροποποίηση λέξεων χωρίς αλλαγή της βασικής τους σημασίας, είτε με επιθήματα (π.χ. τσιγάρο > ***τσιγαριά***) είτε με σύντμηση / αποκοπή (π.χ. ματσωμένος > ***ματσό***) είτε με μετάθεση φθόγγων ή συλλαβών, τα λεγόμενα ποδανά, δηλαδή ανάποδα (π.χ. ***μεναγκό*** = γκόμενα, ***φταλέ*** = λεφτά).

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΝΕΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ	ΣΥΝΘΕΣΗ
γκραφιτάς *μεταλλάς* *φρικάρω* *σκοινάς* *τσοπεράς* *στροκανιάρικο* *μόκοτω* *κούλαρε* *καλινυχτάκιας* *φρίκουλας*	*τηλεσβηστρόνι (= τηλεχειριστήριο)* *φιδέμπορος* *μαλακομπούκωμα*

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΛΕΞΕΩΝ

με σύντμηση / αποκοπή

βούλωσετο >βούλο *ματσωμένος > ματσό* *ξίδι>ξιδάκιας* *ντέλο >μοντέλο*	*τζι >μπάτσι* *ξα>ξάδερφε* *ψυ>ψυχίατρος* *ζάκι>πρεζάκι* *λιρο>τάλιρο*

με επιθήματα

γάτα > γατόνι
τσιγάρο > τσιγαριά

με μετάθεση συλλαβών

λεφτά > φταλέ *ανάποδα > ποδανό*
λοστρέ < τρελός *γκόμενα > μεναγκό*

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

ΑΛΛΑΓΗ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

πρόκας
τυρί
φορτώνω
κόκκαλο
μούφα
καις κάρβουνο
φορτώνω
σπάστικα
νταουνιάζομαι

ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ

χαρντκόρι
Ρισπέκτ!
Στροκανιάρικο
Είσαι για φορμάτ
Χελλόου
Γκικ = geek
Super
Ντριμι
Συσιφόνι

ΣΥΝΤΑΞΗ

ΦΡΑΣΕΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

= φράσεις που αποτελούνται από δύο ή περισσότερες λέξεις αλλά εμφανίζουν μία σημασία

δεν μασάω τι παίζει σήμερα *τα πήρα στο κρανίο* *και γαμώ τις φάσεις* *ούτε με σφαίρες* *τι με κοιτάς σαν πόκεμον* *άραξε στη πέτσα σου* *καις κάρβουνο* *είσαι ρουχλάς* *είναι για φορμάτ* *έφαγα πόρτα* *έφαγα (χ)* *έμεινα παγωτό πήρα το φαξ* *δεν τρέχει τσάι* *είσαι ούζο πήζουν τα γάλατα* *έφαγα σκάλωμα* *έκοψα λάσπη* *γίναμε μπίλιες*	*κόλλαρε με* *είχα μπούκα* *δεν είχα μπούκα* *γίνομαι ρόμπα* *δεν την παλεύει* *χλωμό το βλέπω* *έφαγα πατάτα* *βαράς ενέσεις* *τι παίζει σήμερα;* *τρώω πακέτο* *τα χώνω* *μας την πέσανε* *τα είδα όλα* *σκας μύτη* *μού την είπε* *κόβω κίνηση* *μένω στην απέξω* *πουλάω μούρη* *δεν παίζεται*

ΟΜΙΛΙΑ

ΔΙΑΛΟΓΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ =

στερεότυπες εκφράσεις για την οργάνωση του διαλόγου

χαιρετισμοί

άντε μπάι
έλα ρε τσάγια
γεια χαρά νταν χελλόου

προσφωνήσεις

έλα ρε μαν
ρε μεγάλε
φλώρος
τύπισα
πού είσαι ρε φίλε

εκφράσεις επιδοκιμασίας/ αποδοκιμασίας

… και καλά
μέσα είσαι
άκου φάση

αξιολογικές/επιτατικές εκφράσεις

δεν υπάρχει!
τζάμι / τζιτζί
τελειωμένος
δεν παλεύεται
δεν παίζεται / άπαιχτο
μούφα
φοβερό
έγραψες

ΑΡΚΤΙΚΟΛΕΞΑ

RTMS // Φ.Ε.Τ.Α. // ASL // BRB // TY // BF // ΛΑ // ΛΟΛ // F2F // BFF // OMG

ΠΙΝΑΚΑΣ -1-

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει η αλλαγή σημασίας μαζί με αλλαγή της σύνταξης του ρήματος: παρατηρούμε νέα απρόσωπα ρήματα (π.χ. «***τι παίζει;»*** = τι συμβαίνει;), νέα

αμετάβατα και μεταβατικά ρήματα (π.χ. «***την έκραξε»*** = την κατέκρινε) άλλα και ρηματικές φράσεις με την προσθήκη μιας αντωνυμίας σε αιτιατική και ταυτόχρονη αλλαγή σημασίας (π.χ. «***μου την είπε»*** = με αποστόμωσε, «***δεν την παλεύει»*** = δυσκολεύεται, αντιμετωπίζει προβλήματα, «***τα είδα όλα»*** = τρόμαξα, σοκαρίστηκα) ή και ποικίλους ρηματικούς σχηματισμούς (π.χ. ***«πουλάω μούρη»*** = κάνω επίδειξη, ***«μένω στην απέξω»*** = δεν συμμετέχω, ***«κόβω κίνηση»*** = παρατηρώ, κοιτάζω γύρω μου (Γ.Ανδρουτσόπουλος, 2011, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.greek-language.gr, Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας).

2.2. Πηγές εμπλουτισμού της και παράγοντες που επηρεάζουν τη γλώσσα των νέων

Η εξέλιξη της νεανικής γλώσσας είναι δείχνει αντίρροπες τάσεις. Από τη μια, υπάρχει μια τάση προς ανομοιογένεια, δηλαδή διαφοροποίηση της γλώσσας που χρησιμοποιούν οι διάφορες παρέες και νεανικές ομάδες, η οποία οφείλεται στα επικοινωνιακά κίνητρα του γλωσσικού πειραματισμού και της εκφραστικής πρωτοτυπίας. Οι παραγωγικές κατηγορίες του λεξιλογίου και οι στερεότυπες εκφράσεις ανανεώνονται με ταχείς ρυθμούς σε κάθε νεανική παρέα ξεχωριστά. Από την άλλη, υπάρχει μια τάση προς ομοιογένεια, δηλαδή δημιουργία λέξεων και φράσεων που χρησιμοποιούνται από όλους τους νέους μιας ηλικίας ανεξάρτητα από το γεωγραφικό, κοινωνικό και μορφωτικό τους υπόβαθρο, η οποία δημιουργείται από τα πολιτισμικά και γλωσσικά πρότυπα που διαδίδονται από τα νεανικά μέσα ενημέρωσης και ψυχαγωγίας (Γ.Ανδρουτσόπουλος, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω)

Πολλές είναι πηγές που χρησιμοποιούν οι νέοι για να εμπλουτίσουν την γλώσσα τους:

α) τα **ΜΜΕ** επηρεάζουν τους νέους, ειδικά κάποια σήριαλ ή κάποιες εκπομπές που είναι σατιρικές. Οι νέοι αφομοιώνουν το λεξιλόγιο που χρησιμοποιούν οι ηθοποιοί και οι παρουσιαστές στην τηλεόραση, για να δείχνουν ότι είναι μέσα στην επικαιρότητα. Επηρεάζονται, επίσης, από τις διαφημίσεις στην τηλεόραση που βρίσκονται στην επικαιρότητα και χρησιμοποιούν λέξεις αλλά και ολόκληρες εκφράσεις και σλόγκαν των πιο δημοφιλών διαφημίσεων.

Χάρη στην τηλεόραση και στα νεανικά περιοδικά οι εκφράσεις της νεολαίας δεν έχουν πια σύνορα κι έτσι από την Καρδίτσα ως την Ξάνθη η πιτσιρικαρία μπορεί να φωνάξει χαρωπά «δεν υπάρχει!» (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.otherside.gr/2009/09/i-glwssa-ton-newn)

β) περισσότερο επηρεάζονται από το **διαδίκτυο**. Οι νέοι υιοθετούν και στην προφορική τους επικοινωνία τη γλώσσα που χρησιμοποιούν στις ιστοσελίδες, όπου συνομιλούν με συνομηλίκους τους. Πρόκειται για τη γλώσσα που χρησιμοποιείται στα chat rooms και στα διάφορα site κοινωνικής δικτύωσης (facebook, twitter). Η γλώσσα αυτή είναι συνήθως σύντομη, συνθηματική, με έντονη χρήση ξένων λέξεων, συντμήσεων και αρκτικόλεξων, ενώ συχνά είναι γραμμένη με λατινικούς χαρακτήρες (greeklish : βλ. σχετική ενότητα)

γ) η **μουσική** που ακούν οι νέοι επηρεάζει τον τρόπο που μιλάνε, καθώς υιοθετούν λέξεις ή και ολόκληρες φράσεις από την Αγγλική κυρίως γλώσσα. *«Η πολιτισμική ταυτότητα των νεανικών μουσικών σκηνών συμβολίζεται γλωσσικά με τον αγγλόφωνο-διεθνή τους προσανατολισμό»* (Γ.Ανδρουτσόπουλος, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω)

δ) γενικά οι **ξένες γλώσσες** είναι μια βασική πηγή εμπλουτισμού της Γλώσσας των Νέων, οι οποίοι άλλωστε είναι εξαιρετικά γλωσσομαθείς ειδικά στην Ελλάδα. Κυρίαρχο ρόλο, όπως είναι φυσικό, παίζει η **Αγγλική** γλώσσα, που αποτελεί το βασικό επικοινωνιακό εργαλείο τόσο του διαδικτύου και της σύγχρονης τεχνολογίας, με την οποία οι νέοι είναι ιδιαίτερα εξοικειωμένοι, αλλά και της μουσικής και της κινηματογραφικής βιομηχανίας, της οποίας οι νέοι είναι το βασικό κοινό στο οποίο απευθύνονται (το target-group, όπως θα λέγαμε στα Νέα Ελληνικά!!!). *«Το παγκόσμιο χωριό έχει φέρει την Αγγλική Γλώσσα και την αγγλική αργκό μέσα στα ελληνικά σπίτια – και έτσι δεν θα έπρεπε να μας εκπλήσσει το φαινόμενο, ειδικά αφού εδώ και χρόνια αρκετοί ενήλικοι χρησιμοποιούμε το "Θα σε πάρω πίσω" (από το αγγλικό I'll call you back) ή το a.s.a.p. (as soon as possible = το συντομότερο δυνατόν)»* (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.otherside.gr/2009/09/i-glwssa-ton-newn)

ε) η **γλώσσα των νέων παλαιότερων γενεών** αποτελεί, τέλος, μια ακόμα πηγή από την οποία εμπλουτίζεται ο τρόπος που εκφράζονται οι νέοι του 21ου αιώνα. «Οι σημερινοί

16άρηδες έχουν στη διάθεσή τους όλο τον γλωσσικό πλούτο που δημιουργήσαμε εμείς οι παλαιότεροι 16άρηδες. Η εξέλιξη της γλώσσας έχει φέρει και εξέλιξη στη νεανική αργκό, και έτσι, π.χ., το παλιότερο ***«Την κάνω»*** (= φεύγω) έχει γίνει ***«τηγκανά»***, ενώ το ***«τζάμι»*** (= τέλειο) έχει παραλλαχθεί επιτυχέστατα σε ***«τζαμάουα»***, αλλά και στο ***«τζαμιροκουάι»*** ! Εκτός από εκφράσεις που ήταν κάποτε υπερβολικά της μόδας και τώρα ακούγονται ξεπερασμένες (βλέπε το ***«καράφλιασα»*** ή το ***«ιν»***), οι παλιές καλές αργκό, όπως το ***«φυτό»***, το ***«ούτε με σφαίρες»*** ή το ***«φάγαμε πακέτο»***, αλλά και τα ποδανά (η λέξη ειπωμένη ή γραμμένη ανάποδα, π.χ., ο ***λοστρέ*** = ο τρελός) αποτελούν την κληρονομιά που αφήνουμε στη γλώσσα εμείς της γενιάς των 80's. Δίπλα σ' αυτήν, σήμερα, οι πιτσιρικάδες έχουν συμπληρώσει έναν ολόκληρο κατάλογο από ξένες λέξεις, ξενικής έμπνευσης λέξεις, λέξεις του διαδικτύου, λέξεις της εποχής της επικοινωνίας (που χρησιμοποιούν στο msn, στα chat rooms και στην αποστολή sms)». (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω)

3° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Οι στάσεις των ενηλίκων απέναντι στη η Γλώσσα των Νέων

Ένα πολυσυζητημένο θέμα αυτόν τον καιρό είναι οι δριμύτατες κριτικές κατά της γλώσσας των νέων. Αποτελούν αντικείμενο συζήτησης και αξιολόγησης οι επιπτώσεις που έχει η γλώσσα των νέων στην Ελληνική Γλώσσα. Η στάση των ενηλίκων είναι συχνά επικριτική και διορθωτική. Γονείς και δάσκαλοι αντιδρούν ιδιαίτερα αρνητικά απέναντι στο υβριστικό και βωμολοχικό λεξιλόγιο, ενώ στα μέσα ενημέρωσης η στάση απέναντι στη νεανική γλώσσα κυμαίνεται ανάμεσα τον στιγματισμό ("γλωσσική πενία") και στην αποδοχή ("γλωσσική δημιουργικότητα"). (Γ.Ανδρουτσόπουλος, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο http://www.greek-language.gr)

3.1. Επικριτικές απόψεις

Οι απόψεις των ενηλίκων είναι ως επί το πλείστον αρνητικές. Οι περισσότεροι δυσκολεύονται να ορίσουν τη «γλώσσα των νέων» και να την κατατάξουν. Τη θεωρούν χαοτική και σχιζοφρενική, μια γλώσσα ακατανόητη, που όχι μόνο δεν αποτελεί ποικιλία των ελληνικών, αλλά δεν έχει οποιαδήποτε σχέση με αυτά (Χ.Πρασσά, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο http://old.media.uoa.gr/lectures/linguistic_archives/inmedia/docs/05_prassa.pdf). Θεωρούν ότι η γλώσσα των νέων δεν γίνεται κατανοητή από το ευρύ κοινωνικό σύνολο. «Δεν πρόκειται εδώ για μια ιδιότυπη "αργκό". Αργκό πάντα υπήρχε και θα υπάρχει. Πρόκειται για μια γλωσσική Βαβέλ, που μπορεί να θεωρηθεί ως σύμπτωμα σχιζοφρένειας» (Σ. Καργάκος, 1992)

Οι εντονότερες επικρίσεις προέρχονται από ενήλικες οι οποίοι κατακρίνουν τους νέους, που χρησιμοποιούν μια γλώσσα, την οποία θεωρούν απλοϊκή. Κάποιοι ίσως πιστεύουν ότι η γλωσσική απλοποίηση μπορεί να αποτελέσει σημαντικό παράγοντα ώστε τα αγαθά της μόρφωσης να γίνουν ευκολότερα στο χτήμα του λαού. Δεν συμφωνούν όμως όλοι με αυτήν την άποψη, καθώς θεωρούν ότι είναι άλλο η απλοποίηση και άλλο η αλλοίωση της γλώσσας και η φτώχεια του λεξιλογίου. Έτσι δεν αναπτύσσεται ο νεοελληνικός λόγος αλλά η λεξιπενία, η οποία επιτρέπει στην επιγραμματικότητα και στην προχειρότητα να αλλοιώνουν την γλώσσα μας.

«Το δύσμοιρο το Ελληνόπουλο ζει μέσα σε ένα υπαρκτό γλωσσικό χάος. Μαθαίνει να χρησιμοποιεί στερεότυπες εκφράσεις. Οι γλωσσικές απλουστεύσεις περιόρισαν το λεξιλόγιό του, το απομάκρυναν από τη γλώσσα των προγόνων, κι έτσι ο απόφοιτος του σημερινού Λυκείου επικοινωνεί μέσω της συνθηματολογίας. Αν επιχειρήσει κανείς να ακούσει από μαθητή Λυκείου την ανάγνωση της Ιλιάδας του Ομήρου, θα θυμηθεί ένα Λάπωνα παγοπώλη που συνεννοείται με Γιαπωνέζο στα αραβικά». (Κ. Ακριβόπουλος, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.imp.gr/zine/07100/07124gr.htm) Όσοι συμμερίζονται την παραπάνω άποψη κατηγορούν τους νέους ότι στην καθημερινή τους ζωή δεν χρησιμοποιούν πάνω από 150 λέξεις ενώ υπάρχει πλούσιο ελληνικό λεξιλόγιο, το οποίο δεν χρησιμοποιούν. Επίσης, μια ακόμη αρνητική άποψη είναι ότι «οι νέοι χρησιμοποιώντας την αργκό κάνουν το ανθρώπινο χυδαίο και το χυδαίο χυδαιότερο». (Καργάκος,1992)

Ένα άλλο πρόβλημα που επισημαίνουν οι επικριτές της γλώσσας των νέων είναι η εισδοχή πολλών ξενισμών στην γλώσσα μας. Αυτή συνιστά ένα φοβερό παράγοντα αποδυνάμωσης και αλλοίωσης της. Ξένες λέξεις που έχουν εισχωρήσει στη γλώσσα μας, σε προϊόντα, επιγραφές και στην ορολογία ολόκληρων επιχειρήσεων, έχουν οδηγήσει στο να χρησιμοποιούμε μια ανάμεικτη γλώσσα από ελληνικά και αγγλικά που αλλοιώνει την φυσιογνωμία της γλώσσας μας και δείχνει μάλλον αμορφωσιά παρά προοδευτικότητα. Σε γελοιογραφία με αφορμή το σάλο που είχε ξεσπάσει τον Ιούνιο του 1985 με αφορμή το θέμα της έκθεσης, ένας νέος εμφανίζεται να εξηγεί σε έναν άλλο τη λέξη «αρωγή» ως εξής: «Τι θα πει αρωγή; Αρωγή θα πει: help, SOS, βοήθεια, please!... Γκέγκε;». (Χ.Πρασσά, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω).

Ένα μεγάλο μέρος των αρθρογράφων στις εφημερίδες, επίσης, βλέπει αρνητικά τη γλώσσα των νέων, καθώς αντιμετωπίζει το ιδίωμά τους ως απόκλιση από την πρότυπη γλώσσα που αποτελεί ή πρέπει να αποτελεί τη «γλώσσα μας», τη γλώσσα όλων. Ο λόγος τους είναι καταγγελτικός και απόλυτος, γεμάτος γενικεύσεις (π.χ. όλοι οι νέοι πάσχουν από λεξιπενία, δεν ξέρουν ελληνικά ή είναι εντελώς αγράμματοι) και υπερβολικούς αξιολογικούς χαρακτηρισμούς για τη γλωσσική και κοινωνική συμπεριφορά των νέων, που συνοδεύονται από εικόνες καταστροφής και οπισθοδρόμησης της γλώσσας. (Χ.Πρασσά, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, ο.π.). Και δεν περιορίζεται στις λέξεις μόνον η άγνοιά τους. Επεκτείνεται και σε όλες τις στοιχειώδεις γνώσεις. «Οι νέοι μας, όπως ακρωτηριάζουν τις προτομές των ηρώων, όπως βεβηλώνουν ιερούς χώρους και μνημεία, έτσι ακρωτηριάζουν και βεβηλώνουν και τη γλώσσα μας». (Σ. Καργάκος, ό.π.)

3.2. Θετικές απόψεις

Από την άλλη μεριά υπάρχουν και κάποιοι που αντιμετωπίζουν την γλώσσα των νέων με θετική στάση. Οι νέοι, υποστηρίζουν, όχι μόνο δεν πάσχουν από λεξιπενία αλλά εμπλουτίζουν συνεχώς τη γλώσσα μας με καινούργιες φράσεις και λέξεις. Συνεχώς ανανεώνεται το λεξιλόγιο τους και αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν άγνοια της γλώσσας. Η κρυπτική γλώσσα, η συνθηματολογία και η χρήση ξένων λέξεων δεν είναι αποτέλεσμα

άγνοιας αλλά συνειδητή έκφραση κοινωνικής διαφοροποίησης, αμφισβήτησης και νεωτερισμού. (Γ.Ανδρουτσόπουλος, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, ο.π.)

Κάποιοι αρθρογράφοι «διασκεδάζουν» με το χιούμορ που διακρίνει το νεανικό ιδίωμα. Αρκετοί μάλιστα από αυτούς ασχολούνται με την αντίκρουση των κατηγοριών εναντίον αυτής της γλώσσας. Υποστηρίζουν πως καμία έρευνα δεν έχει αποδείξει ότι οι νέοι «πάσχουν» από λεξιπενία, πως όσοι κάνουν λόγο για «λεξιπενία» γενικεύουν ένα πρόβλημα που διαπιστώνεται σε μερικούς μόνο νέους και πως το περιορισμένο λεξιλόγιο οφείλεται συχνά όχι σε άγνοια, αλλά στην προχειρότητα των μαθητών ή στο ότι η περίσταση έχει γι' αυτούς μειωμένο επικοινωνιακό ενδιαφέρον. Οι ίδιοι αρθρογράφοι τονίζουν επίσης ότι γλωσσικά προβλήματα και χρήση πληθώρας αγγλικών δανείων δεν παρατηρούνται μόνο στους νέους, αλλά σε όλες τις ηλικιακές ομάδες. (Χ.Πρασσά, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, ο.π.).

Εξάλλου τη γλώσσα των νέων χαρακτηρίζει ο δημιουργικός δανεισμός: «Η δημιουργική πλευρά του δανεισμού στη γλώσσα των νέων διαφαίνεται σε χρήσεις των δανείων άγνωστες στη γλώσσα-δότη. Τα δάνεια χρησιμεύουν στη δημιουργία συνωνύμων, π.χ. ***«φραγκοκίλερ»*** κατά το φραγκοφονιάς (= τσιγκούνης). Ακόμη η γνώση της ξένης γλώσσας αξιοποιείται σε γλωσσικά παιχνίδια όπως η κατά λέξη μετάφραση γηγενών ιδιωματισμών, π.χ. θα σου αλλάξω τα φώτα > ***I'm gonna change your lights***, σιγά τον πολυέλαιο > ***slow down the much oil***». (Γ. Ανδρουτσόπουλος, «Η γλώσσα των νέων σε συγκριτική προοπτική: Ελληνικά, γαλλικά, γερμανικά, ιταλικά», στο Μελέτες για την ελληνική γλώσσα — Πρακτικά της 17ης Ετήσιας συνάντησης του Τομέα Γλωσσολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ (22-24 Απριλίου 1996), Θεσσαλονίκη 1997, σελ. 573.)

Η **Ζωή Γαβριηλίδου, Καθηγήτρια του Δ.Π.Θ, αναφέρει ότι** η **επιστήμη της γλωσσολογίας αντικρούει τις υπερβολικές επικρίσεις κατά της νεανικής γλώσσας,** καθώς **καμιά εμπειρική έρευνα δεν έγινε στην Ελλάδα που να αποδεικνύει ότι οι νέοι πάσχουν από γλωσσική πενία** ή ότι η γλώσσα τους είναι επικίνδυνη για το μέλλον της Ελληνικής. Οι νέοι χρησιμοποιούν τη γλώσσα τους για λόγους συγκεκριμένους και αυτό δεν σημαίνει ότι δεν γνωρίζουν και την επίσημη ποικιλία της Ελληνικής. (**Ζ. Γαβριηλίδου, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, http://www.kavalacity.net**). Οι νέοι με αυτό τον τρόπο προσπαθούν να εκφράσουν τη διαφοροποίηση τους και την αμφισβήτηση τους στο κοινωνικό περίγυρο. Επομένως έτσι δηλώνουν την επαναστατική τους διάθεση προς το κοινωνικό σύστημα.

Σύμφωνα με την Άννα Φραγκουδάκη, η γλώσσα των νέων εκφράζει μηνύματα αμφισβήτησης της πρότυπης γλώσσας και της κοινωνικής ιεραρχίας: «είναι μια διαφορετική ποικιλία της Ελληνικής, μια κοινωνική διάλεκτος [...] η κοινωνική αμφισβήτηση και η αυθάδεια που παρηχούν οι εκφράσεις της αργκό ή οι νεολογισμοί της γλώσσας των νέων ενοχλούν εμάς τους λιγότερο νέους και μας παγιδεύουν να παρανοούμε την ανταρσία και να νομίζουμε ότι είναι κακή γλωσσική ποιότητα, να μην καταλαβαίνουμε τη γλωσσική ευρηματικότητα και, μάταια, να καταγγέλλουμε τη γλώσσα "τους"» (Α. Φραγκουδάκη «Οι νέοι και η γλώσσα "τους"», Τα Νέα, 16/6/2001, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο).

Η επιστήμη της Γλωσσολογίας αναγνωρίζει ότι οι διάφορες κοινωνικές ομάδες, όπως οι νέοι, αναπτύσσουν ένα ιδιαίτερο είδος λόγου, μια κοινωνιόλεκτο, που εξυπηρετεί την εσωτερική επικοινωνία της ομάδας, αλλά ταυτόχρονα ορίζει και την ταυτότητά της (Γ. Ανδρουτσόπουλος, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, ο.π.). Με απλά λόγια, οι νέοι χρησιμοποιούν την ιδιαίτερη γλώσσα τους για να μην γίνονται αντιληπτοί από τους μεγαλύτερους. Επίσης, η επίσημη γλώσσα, η νόρμα, δεν αλλοιώνεται από τη νεανική γλώσσα, γιατί οι νέοι απλά την μιλούν στις παρέες τους και δεν την χρησιμοποιούν και στον γραπτό τους λόγο. Τέλος, οι νέοι κάποια στιγμή θα ενηλικιωθούν και έτσι θα σταματήσουν να μιλάνε τη γλώσσα αυτή, άρα η επίσημη γλώσσα δεν αλλοιώνεται.

3.3. Λόγοι για τους οποίους οι νέοι πρέπει να γνωρίζουν και να χρησιμοποιούν

τους «σωστούς» τύπους.

Το ότι η γλώσσα των νέων αποτελεί μια αποδεκτή κοινωνιόλεκτο με συγκεκριμένους επικοινωνιακούς και κοινωνικούς στόχους και ότι η κινδυνολογία σχετικά με αυτήν απορρίπτεται από την επιστήμη της Γλωσσολογίας δεν μπορεί, φυσικά, να μας οδηγήσει να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια να γνωρίσουμε την επίσημη γλώσσα σε βάθος, ώστε να χρησιμοποιούμε αποτελεσματικά όλες της τις ποικιλίες ανάλογα με την επικοινωνιακή περίσταση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η καλή γνώση της ελληνικής κρατάει την γλώσσα ζωντανή και συντελεί στη διατήρηση της πολιτισμικής μας ταυτότητας. Επίσης, η καλή γνώση της γλώσσας μας, και μάλιστα των Αρχαίων Ελληνικών, συνδέεται με την ανάπτυξη της λογικής και την ώριμη σκέψη. Η γνώση της επίσημης γλώσσας είναι απαραίτητη για την καλύτερη επικοινωνία με άλλες ηλικιακές ομάδες, την καλύτερη ένταξη των νέων στην ακαδημαϊκή ζωή και κοινότητα και στην καλύτερη πρόσβαση στον εργασιακό χώρο.

Παρόλα αυτά, είναι υπερβολή να κατακρίνουμε τη γλώσσα των νέων, αφού είναι μια γλώσσα δημιουργική, ευφάνταστη και μοναδική για τους νέους.

4° ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Οι λόγοι για τους οποίους οι Νέοι χρησιμοποιούν αυτή τη Γλώσσα

Προϋποθέσεις για να αναπτυχθεί μια νεανική γλώσσα είναι Α) η κοινωνικά θεσμοποιημένη κατηγορία της νεότητας και Β) κάποια μορφή νεανικής κουλτούρας και "αυτόνομης" νεανικής επικοινωνίας. Ιστορικά, μορφές νεανικής γλώσσας υπήρχαν ήδη σε προηγούμενους αιώνες. Ωστόσο η γλώσσα των νέων έγινε μαζικό φαινόμενο τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Αυτό οφείλεται στην αυξανόμενη οικονομική και πολιτισμική ανεξαρτησία των νέων στις σύγχρονες κοινωνίες, αλλά και στην κοινή επιρροή από νεανικές κουλτούρες ξένων χωρών. Οι νέοι διαμορφώνουν το λεξιλόγιο και τον τρόπο συνομιλίας τους επηρεαζόμενοι από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και ψυχαγωγίας (νεανικά περιοδικά, νεανικό ραδιόφωνο, στίχοι τραγουδιών) και μέσα από την επιρροή

κυρίως των αγγλόφωνων μουσικών ειδών (Γ.Ανδρουτσόπουλος, 2011, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.greek-language.gr, Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας).

Γιατί οι νέοι όμως αναπτύσσουν δικούς τους τρόπους έκφρασης; Η ερώτηση αύτη λαμβάνει πολλαπλές απαντήσεις που μπορούν χοντρικά να ομαδοποιηθούν στις ακόλουθες κατηγορίες:

4.1. Κοινωνιολογικοί παράγοντες

Κάθε ηλικία έχει ιδιαίτερα γλωσσικά χαρακτηριστικά που συναρτώνται με τις ιδιαίτερες συνθήκες επικοινωνίας στις οποίες συμμετέχει. Τα κοινωνικά δίκτυα των νέων είναι στενότερα από αυτά των ενηλίκων, γεγονός που εντείνει την πίεση γλωσσικής συμμόρφωσης με την παρέα. Ακόμη, οι συμβάσεις γλωσσικής ευγένειας και απόστασης που απαιτούνται στην ενήλικη ζωή δεν έχουν αναπτυχθεί ακόμη πλήρως κατά την εφηβεία. Έτσι εξηγείται το ότι η συχνότητα μη πρότυπης γλώσσας είναι μεγαλύτερη στη νεότητα από ότι στην ενήλικη ζωή. (Γ.Ανδρουτσόπουλος, ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, όπως παραπάνω).

Άλλωστε, οι νέοι συνήθως αμφισβητούν την επίσημη γλώσσα *«στην οποία εκφράζεται η εξουσία, οι νόμοι, οι κάθε μορφής ορισμοί, περί-ορισμοί και δεσμεύσεις»* (Γ.Μπαμπινιώτης, 1994). Η γλώσσα των νέων αποσκοπεί να εκφράσει τους νέους με ένα ξεχωριστό τρόπο και να δείξει την επαναστατικότητα τους και την αντίθεση τους στο κατεστημένο. Με τα <<κορακίστικά>> τους οι νέοι προσπαθούν να ειρωνευτούν πολλές φορές τους δασκάλους τις <<ελληνικούρες>> που αυτοί χρησιμοποιούν. Επίσης, εκφράζουν την αποδοκιμασία τους για τις συντηρητικές κοινωνικές αξίες. Οι τολμηρές λέξεις μεταδίδουν μηνύματα άρνησης της ιεραρχίας και του σεβασμού προς αυτήν και κάθε μορφής εξουσία. Επίσης, με τους νεολογισμούς τους και τα «λάθη» τους μεταδίδουν ριζοσπαστικές ιδέες κοινωνικής αμφισβήτησης (Α.Φραγκουδάκη, 1987).

4.2. Ψυχολογικοί παράγοντες

Κατά τη νεανική ηλικία διαμορφώνεται η προσωπική και κοινωνική ταυτότητα. Η απόρριψη κατεστημένων τρόπων συμπεριφοράς και ο πειραματισμός με εναλλακτικά μοντέλα και τάσεις, που γενικότερα χαρακτηρίζουν την εφηβεία, εκφράζονται και γλωσσικά. Με την ιδιαίτερη γλώσσα τους, οι νέοι συμβολίζουν ότι ανήκουν σε μια ηλικία με

δικά της ενδιαφέροντα και αξίες, που διαφέρει τόσο από τα παιδικά όσο και από τα ενήλικα χρόνια. Πράγματι οι νέοι πειραματίζονται με καινούριες λέξεις για να μπορέσουν να διαφοροποιηθούν, σε αντίθεση με τους μεγάλους που δεν θέλουν να κάνουν αλλαγές, γιατί πιστεύουν πως αλλοιώνουν τη γλώσσα (Γ.Μπαμπινιώτης, 1994).

Οι παραβιάσεις ή οι αλλοιώσεις των γλωσσικών κανόνων με στόχο τη διάκριση ανήκουν στο γενικότερο γλωσσικό φαινόμενο της ***εξατομίκευσης***. Αυτό σημαίνει την τάση των ομιλητών να αναγνωρίζονται με την γλωσσική τους ιδιαιτερότητα. Σε κάθε γλώσσα υπάρχουν πολλά εξατομικευτικά ιδιώματα λόγια και επίσημα, λαϊκά και συνθηματικά. Ένα από αυτά είναι η γλώσσα των νέων. Οι νέοι έχουν πάντα των τάση να διαφοροποιούνται, με το ντύσιμο, την αισθητική, τη συμπεριφορά και τη γλώσσα τους. Η λεγόμενη γλώσσα των νέων αποτελεί κώδικα εξατομικευτικό της ηλικιακής ομάδας, γλωσσική παραλλαγή που διαφοροποιεί τους χρήστες της κατασκευάζοντας συγχρόνως τη συνοχή της ομάδας (Α.Φραγκουδάκη, 1987).

Όπως αναφέρει ο γλωσσολόγος Γιάννης Βελούδης, ο χαρακτήρας της γλώσσας των νέων είναι συνθηματικός και λειτουργεί ως γλωσσική ταυτότητα και παράγοντας αλληλεγγύης. Η κοινωνική βάση της γλώσσας είναι η παρέα και η συμμετοχή σε μια νεανική κουλτούρα με επίκεντρο την καλλιτεχνική έκφραση και τη διαμόρφωση του ελεύθερου χρόνου (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, http://xefteri.wordpress.com)

4.3. Επικοινωνιακοί παράγοντες

Λειτουργίες της γλώσσας όπως η εκφραστικότητα, η πρωτοτυπία και το γλωσσικό παιχνίδι ίσως είναι ισχυρότερες στη νεανική ηλικία απ' ό,τι στη μετέπειτα ζωή. Οι νέοι έχουν την ανάγκη με την ιδιαίτερη γλώσσα τους να χαρακτηρίσουν κάποια καθημερινά γεγονότα, *«ζωντανές και επίκαιρες κοινωνικοπολιτικού περιεχομένου καταστάσεις, βιωματικά φορτισμένες»* (Γ.Μπαμπινιώτης, 1994).

Σύμφωνα με την Ζωή Γαβριηλίδου, αναπληρώτρια καθηγήτρια του Δ.Π.Θ, οι νέοι χρησιμοποιούν εναλλακτικούς τύπους γλωσσικής επικοινωνίας προκειμένου να διαφοροποιηθούν από τους «μεγάλους» και να ενταχθούν στην ομάδα των νέων. Τέλος επιλέγουν εκφραστικότερους και πιο πρωτότυπους γλωσσικούς τύπους για να

επικοινωνήσουν, μιας και η εκφραστικότητα και το γλωσσικό παιχνίδι είναι στενά δεμένες με τη συγκεκριμένη ηλικία (ΠΗΓΗ: διαδίκτυο, www.kavalacity.net).

Β. ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. Μεθοδολογία έρευνας

1.1. Στόχος έρευνας και ερευνητικά ερωτήματα

Στόχος της έρευνάς μας ήταν να μελετήσουμε την ιδιαίτερη γλώσσα που χρησιμοποιούμε ως νέοι στις μεταξύ μας συζητήσεις και να δούμε πώς την αντιμετωπίζουμε εμείς και πώς οι μεγάλοι. Θέλαμε να δούμε πώς γεννιέται αυτή η γλώσσα, γιατί την χρησιμοποιούμε και αν τελικά είναι βλαβερή και επικίνδυνη, όπως λένε αυτοί που την κατακρίνουν.

Πιο συγκεκριμένα διατυπώσαμε τα ακόλουθα ερευνητικά ερωτήματα:

1. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της Γλώσσας των Νέων;

2. Ποιες είναι οι στάσεις των ενηλίκων απέναντι στη Γλώσσα των Νέων;

3. Για ποιους λόγους χρησιμοποιούν οι νέοι αυτή την ιδιαίτερη γλώσσα στη μεταξύ τους επικοινωνία;

1.2. Ερευνητικά εργαλεία

Για να απαντήσουμε το πρώτο ερώτημα, στηριχτήκαμε κυρίως στη βιβλιογραφία και σε πηγές που βρήκαμε στο διαδίκτυο (άρθρα σχετικά με τη γλώσσα των νέων). Προσπαθήσαμε, όμως, να βγάλουμε και δικά μας συμπεράσματα μελετώντας λέξεις και φράσεις των νέων που συγκεντρώσαμε από διάφορες πηγές (γραπτούς και προφορικούς διαλόγους νέων, λίστες λέξεων και τηλεοπτικές εκπομπές).

Για να απαντήσουμε τα άλλα δύο ερωτήματα, πήραμε συνεντεύξεις από νέους και ενήλικες. Το δείγμα μας αποτελείται από 19 ενήλικες (ηλικίες: 30-60) και 15

νέους (ηλικίες: 15-25), άντρες και γυναίκες με διαφορετικό μορφωτικό επίπεδο. Οι συνεντεύξεις που πήραμε στηρίχτηκαν σε μια σειρά ερωτημάτων που τα διατυπώσαμε όλοι μαζί αλλά χρησιμοποιήθηκαν ως σκελετός για μια ελεύθερη συζήτηση με τους ερωτώμενους.

Συγκεντρώσαμε τις απαντήσεις τους κ' τις επεξεργαστήκαμε στο επίπεδο του περιεχομένου, για να δούμε ενδεικτικά κάποιες απόψεις. Η έρευνά μας χαρακτηρίζεται ως ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ, γιατί το δείγμα μας ήταν περιορισμένο κ' δεν χρησιμοποιήσαμε τόσο στατιστική προσέγγιση του υλικού (αν και προσπαθήσαμε να παρουσιάσουμε με πίνακες κάποια από τα δεδομένα μας). Κυρίως προσπαθήσαμε μέσα από μια ελεύθερη συζήτηση να διερευνήσουμε τις απόψεις κ' τις στάσεις των Υποκειμένων (= των μελών του δείγματος) σχετικά με τη γλώσσα των νέων.

2. Αποτελέσματα έρευνας

2.1. Συνεντεύξεις με ενήλικες

2.1.1. Σύνθεση απαντήσεων στα διάφορα ερωτήματα

1. Εσείς στην ηλικία μου μιλούσατε διαφορετικά από τους μεγάλους; Πείτε μου μερικά παραδείγματα.

Οι περισσότεροι ενήλικοι απάντησαν ναι σε ποσοστό 69%. Το μεγαλύτερο ποσοστό ενηλίκων απάντησε θετικά, δηλαδή ότι χρησιμοποιούσαν την γλώσσα των νέων. Κάποιοι διευκρινίζουν ότι πρέπει οι νέοι να μιλούν έτσι ανάλογα το συνομιλητή και την περίσταση. Οι 2 από τους 5 άνδρες δεν την μιλούσαν καθόλου ως νέοι ενώ 11 από τις 13 γυναίκες λένε ότι την χρησιμοποιούσαν. Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι η γλώσσα των νέων δεν είναι μόνο σημερινό φαινόμενο αλλά κάθε γενιά στη νεανική ηλικία χρησιμοποιεί μια ιδιαίτερη κοινωνιόλεκτο. Αυτοί που απάντησαν με ναι (θετικά) ανέφεραν μερικά παραδείγματα φράσεων που τις χρησιμοποιούν ακόμα δηλαδή όπως η έκφραση "μου έχει στρίψε" ή "έχω σκαλώσει".

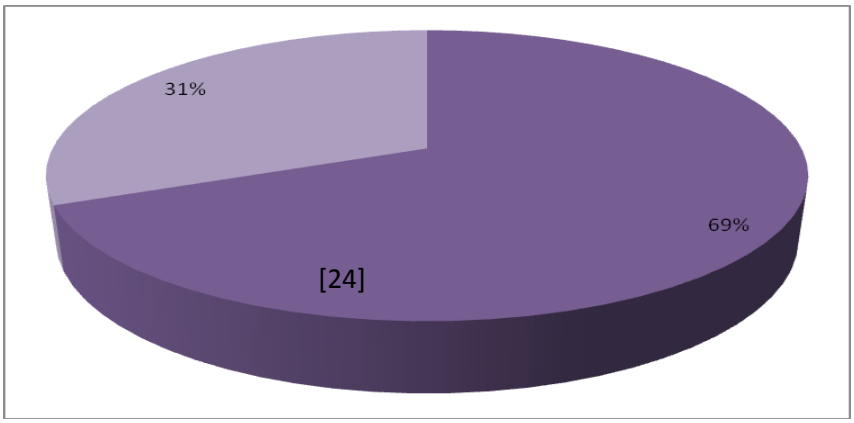

2. Καταλαβαίνετε τους νέους όταν μιλάνε μεταξύ τους.

Σε αυτή την ερώτηση το μεγαλύτερο ποσοστό (82%) απάντησε ότι καταλαβαίνει τους νέους. Από τους άνδρες οι 4 από τους 5 καταλαβαίνουν τους νέους, ενώ από τις γυναίκες οι 11 στις 14 απάντησαν με ναι. Οι περισσότεροι που απάντησαν ΝΑΙ σ' αυτή την ερώτηση έχουν φοιτήσει σε πανεπιστήμιο. Αυτό δείχνει ότι οι άνθρωποι με ανώτερη μόρφωση είναι πιο ανοιχτόμυαλοι και δεν απορρίπτουν τη γλώσσα των νέων. Χαρακτηριστικό είναι ότι την πιο αρνητική απάντηση σ' αυτή την ερώτηση την λάβαμε από ένα άτομο με τη μεγαλύτερη ηλικία που έχει γραμματικές γνώσεις δημοτικού («δεν μου αρέσει να μιλάνε έτσι»).

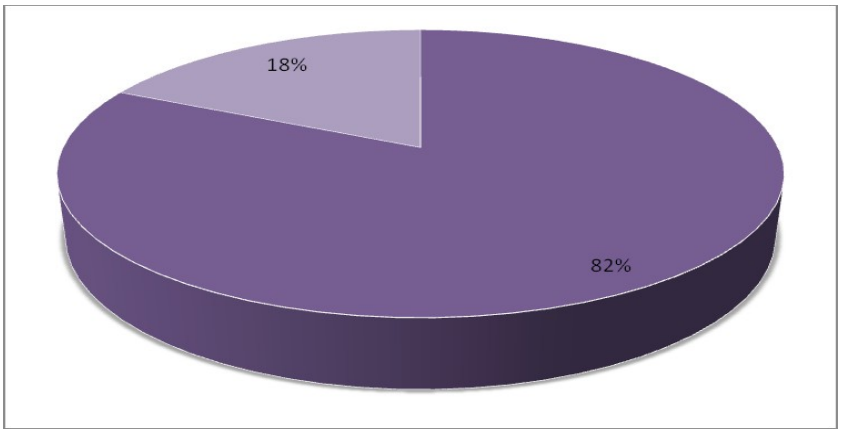

3. Πώς αντιδράτε όταν τους ακούτε;

Σε αυτήν την ερώτηση υπάρχουν διαφορετικές απόψεις. Οι 5/19 έχουν θετική άποψη και είναι περίεργοι να καταλάβουν τι λένε οι νέοι μεταξύ τους. Οι 7/19 δεν αντιδρούν στην γλωσσά των νέων ενώ οι 7/19 εξοργίζονται αγανακτούν και νευριάζουν όταν τους ακούν να μιλάνε οι περισσότεροι άντρες ποσοστό 4/5 εκνευρίζονται όταν ακούν τους νέους να μέλανε έτσι και αυτό δείχνει ότι οι άντρες είναι πιο αυστηροί επικριτές της γλώσσας των νέων ενώ οι γυναίκες ποσοστό 6/14 είναι πιο διαλλακτικές και δείχνουν κατανόηση. Ακόμα από αυτούς που έχουν πανεπιστημιακή μόρφωση 3/11 εκνευρίζονται και θυμώνουν ενώ οι υπόλοιποι αντιδρούν ουδέτερα ή θετικά. Από όσους έχουν την βασική μόρφωση οι περισσότεροι η δεν αντιδρούν η αντιδρούν με χιούμορ και γέλιο. Γενικότερα βλέπουμε ότι όσο πιο μορφωμένοι είναι οι ενήλικες , τόσο πιο επιεικείς είναι

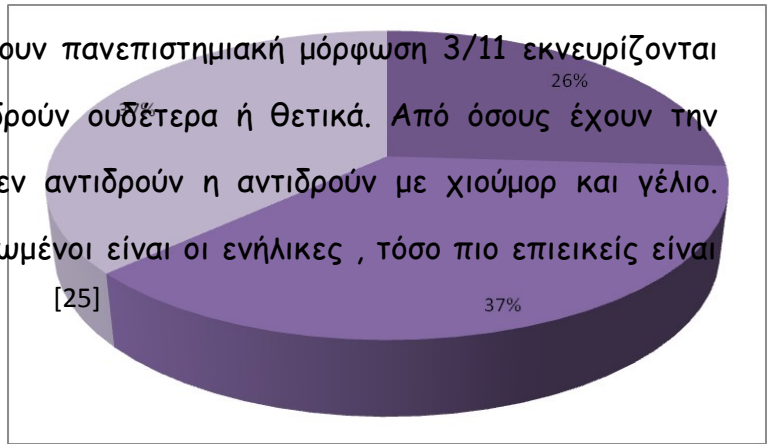

με τους νέους και την γλωσσά τους γιατί καταλαβαίνουν την πραγματική τους λειτουργιά και ότι είναι ένα παροδικό φαινόμενο.

3.α) Είναι λανθασμένος ο τρόπος που μιλάνε οι νέοι;

Στην ερώτηση αν είναι λανθασμένος ο τρόπος που μιλάνε οι νέοι έχουμε διαφορετικές απόψεις. Οι 9 στους 19 πιστεύουν πως δεν είναι λάθος ο τρόπος που μιλάνε οι νέοι σήμερα. Όμως υπάρχουν και οι αντίθετες απόψεις, δηλαδή οι 10 στους 19 συμφωνούν ότι ο τρόπος που μιλάνε οι νέοι είναι λανθασμένος. Πιστεύουν πως είναι λανθασμένος για τον λόγο ότι αλλοιώνει την ελληνική γλωσσά και ειδικότερα είναι εναντίον των greeklish. Ανάμεσα σε αυτούς, οι άνδρες είναι αυστηροί προς την γλωσσά των νέων ενώ οι γυναίκες δείχνουν περισσότερη κατανόηση. Από τις συνεντεύξεις που πήραμε φαίνεται ότι ένα μηδαμινό ποσοστό των αντρών και το μέγιστο ποσοστό των γυναικών είναι υπερ. Συγκεκριμένα, 1/5 άντρες και οι 9/15 γυναίκες είναι υπερ. Από αυτούς οι 6/11 έχουν πανεπιστημιακή μόρφωση και πιστεύουν ότι είναι λανθασμένος ο τρόπος που μιλάνε ενώ οι υπόλοιποι που έχουν την βασική μόρφωση δηλαδή οι 5/8 έχουν θετική άποψη.

3. β) Διορθώνετε τους νέους όταν μιλούν έτσι; Γιατί;

Στην ερώτηση αν οι μεγάλοι διορθώνουν τους νέους όταν μιλούν έτσι, οι 8/19 πιστεύουν πως δεν πρέπει να διορθώνουν τους νέους και δεν το κάνουν .Πιστεύουν πως, όταν δεν τους διορθώνουν, οι νέοι δημιουργούν μια καινούργια πρωτότυπη γλώσσα. Από την άλλη όμως οι 11/19 διορθώνουν τους νέους, γιατί πιστεύουν πως χαλάνε την ελληνική γλωσσά. Οι περισσότερες γυναίκες πιστεύουν πως δεν πρέπει να μας διορθώνουν, επειδή

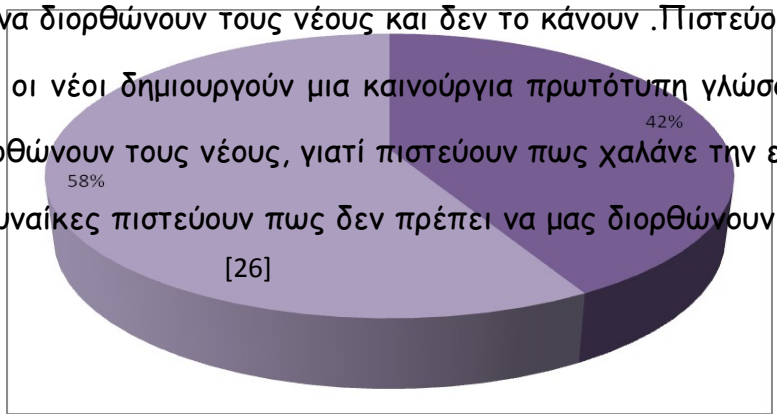

έτσι δημιουργούμε καινούργιες λέξεις. Ενώ οι άνδρες είναι κάθετοι σε αυτό και συνεχώς διορθώνουν τους νέους.

3. γ)Ειδικότερα, πώς αντιμετωπίζετε τις υβριστικές εκφράσεις;

Οι απαντήσεις σε αυτήν την ερώτηση είχαν μεγάλη ποικιλία, αφού εμείς περιμέναμε πολύ αρνητικές απαντήσεις. Ένα μεγάλο ποσοστό, όπως ήταν αναμενόμενο, απάντησε αρνητικά. Συγκεκριμένα το 47%, όταν ακούει τους νέους να μιλούν με υβριστικές εκφράσεις αντιδρά πολύ αρνητικά καθώς νευριάζουν, αφού πιστεύουν ότι είναι ένας κακός τρόπος έκφρασης. Προσπαθούν να τους διορθώνουν και, εάν βρίσκονται σε σχολικό περιβάλλον, τους αποδοκιμάζουν. Ένα μικρό ποσοστό, που είναι το θετικό (38%), δεν ενοχλείται από τον τρόπο έκφρασης των νέων, αφού συζητούν μαζί τους για αυτό. Ωστόσο, προσπαθούν να τους κάνουν παρατήρηση και να μην δίνουν και πολύ σημασία, αφού διστάζουν να τους διορθώσουν, όταν δεν τους καταλαβαίνουν. Αξίζει να σημειωθεί ότι το θετικό ποσοστό είναι κυρίως γυναίκες ηλικίας 41-50 με πανεπιστημιακή μόρφωση. Μια γυναίκα υποστηρίζει ότι, αν οι υβριστικές εκφράσεις ακούγονται σε ουδέτερο περιβάλλον, δεν έχει πρόβλημα, αλλά εάν είναι σε σχολικό περιβάλλον, προσπαθεί να της εξουδετερώσει .Αντίθετα, ένας άντρας κάνει κάποιες μη αποτελεσματικές προσπάθειες να πείσει τους νέους να μην βρίζουν.

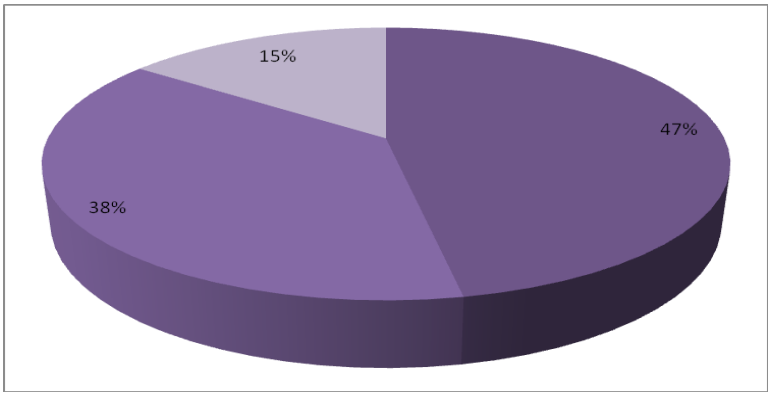

4. α) Έχετε ακούσει άτομα της ηλικίας σας να χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων;

Στην ερώτηση αυτή 11 στους 19 απάντησαν ΝΑΙ (56%). Πλέον η γλωσσά των νέων είναι γνωστή σε όλους καθώς ακόμα και άνθρωποι άνω των 30 την μιλούν προσπαθώντας να προσελκύσουν τους νέους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Παρ' όλα αυτά, αυτό ισχύει περισσότερο για τις γυναίκες καθώς η πλειοψηφία των αντρών δεν μιλούν την γλωσσά των νέων. Επίσης, παρατηρείται το γεγονός ότι η γλώσσα των νέων χρησιμοποιείται από μεγάλες ηλικίες ανθρώπων χωρίς να την καταλαβαίνουν. Επιπροσθέτως, φαίνεται πως το μεγαλύτερο ποσοστό των ατόμων που χρησιμοποιούν την γλώσσα των νέων είναι απόφοιτοι Λυκείου και Πανεπιστήμιου. Αντιθέτως, υπάρχει μια μειοψηφία η όποια έχει τελειώσει το γυμνάσιου που δεν γνωρίζει αλλά ούτε και χρησιμοποιεί την γλωσσά των νέων. Κλείνοντας, παρατηρούμε πως η γλώσσα των νέων γίνεται όλο και πιο γνωστή στο ευρύ κοινό, ακόμα και από τις μεγαλύτερες ηλικίες.

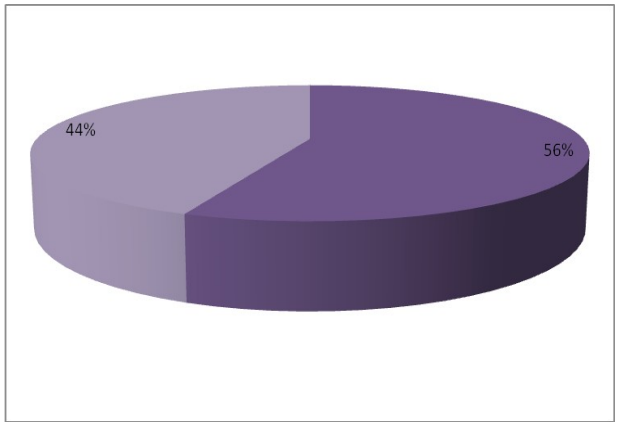

4. β) Εσείς τη χρησιμοποιείτε; Αν ναι, γιατί; Αν όχι, γιατί;

Οι ενήλικες, προκειμένου να επικοινωνήσουν με τους νέους και να τους δώσουν την αίσθηση πως μπορούν να μιλήσουν με τον ίδιο τρόπο με αυτούς, προσπαθούν να μιλούν στην γλώσσα των νέων. Αυτό συμβαίνει, επειδή πλέον οι ενήλικες έχουν την ανάγκη να συζητούν με τους νέους. Υπάρχει όμως μια ομάδα ατόμων που δεν χρησιμοποιούν την γλώσσα των νέων, γιατί την θεωρούν δυσνόητη και χαοτική εκφέροντας ταυτόχρονα την άποψη πως εξαιτίας της η ελληνική γλώσσα αλλοιώνεται. Άρα δεν θεωρούν πως πρέπει να χρησιμοποιείται στην καθημερινότητα. Αναλύοντας τις συνεντεύξεις παρατηρούμε πως το μεγαλύτερο ποσοστό ανθρώπων που μιλούν την γλώσσα των νέων είναι γυναίκες. Γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή οι γυναίκες θεωρούν πως μπορούν έτσι να προσεγγίζουν αποτελεσματικότερα τα παιδιά και να επικοινωνούν πιο

τακτικά μαζί τους. Οι άντρες από την φύση τους είναι πιο σοβαροί και κοφτοί στο τρόπο ομιλίας. Οι περισσότεροι μορφωμένοι άνθρωποι μιλούν την γλωσσά των νέων ως προσπάθεια κατανόησης αυτών. Όμως οι άνθρωποι που έχουν χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο δεν μιλούν την γλωσσά των νέων, όχι γιατί δεν έχουν την σωστή εκπαίδευση αλλά επειδή συνήθως οι άνθρωποι αυτοί είναι παλαιότερης εποχής. Άρα οι άνθρωποι χρησιμοποιούν την γλώσσα των νέων ανάλογα με τις περιστάσεις και την ηλικία τους.

5. Πώς κρίνετε τη γλώσσα των νέων; Γιατί;

Μέσα από την έρευνά μας διαπιστώσαμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό (48%) έχει μια θετική άποψη για την γλώσσα των νέων, το 42% κρατάει μία αρνητική στάση, ενώ το 10% δεν αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα με την γλώσσα των νέων. Για να εμβαθύνουμε λίγο, αυτοί που έχουν θετική άποψη υποστηρίζουν ότι η γλώσσα των νέων είναι ζωντανή, δημιουργική, διασκεδαστική και κάποιοι χαρακτηρίζουν τους νέους ιδιαίτερα προχωρημένους που έχουν εφεύρει ένα νέο δικό τους λεξιλόγιο. Μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ότι το ποσοστό των θετικών απόψεων ήταν γυναίκες και οι περισσότερες είχαν ηλικία από 41-50 και είχαν ιδιαίτερη μόρφωση. Το ποσοστό που έχει μία αρνητική άποψη υποστηρίζει ότι η γλώσσα των νέων είναι ατίθαση, απρόσεχτη, ακαταλαβίστικη για το ευρύ κοινό, καθώς πιστεύουν ότι είναι λανθασμένος τρόπος έκφρασης και φθείρει την ελληνική γλώσσα. Αυτή την φορά, οι ηλικίες που υποστηρίζουν τις αρνητικές απόψεις αυξήθηκαν καθώς οι ερωτηθέντες ήταν από 51-60 και κάποιοι είχαν πανεπιστημιακή μόρφωση, ενώ κάποιοι άλλοι ούτε τις βασικές. Για τις ουδέτερες μπορούμε να αναφέρουμε ότι το ποσοστό είναι πολύ μικρό, κυμαίνονται στις ηλικίες από 41-50 και έχουν απλά την στοιχειώδη μόρφωση.

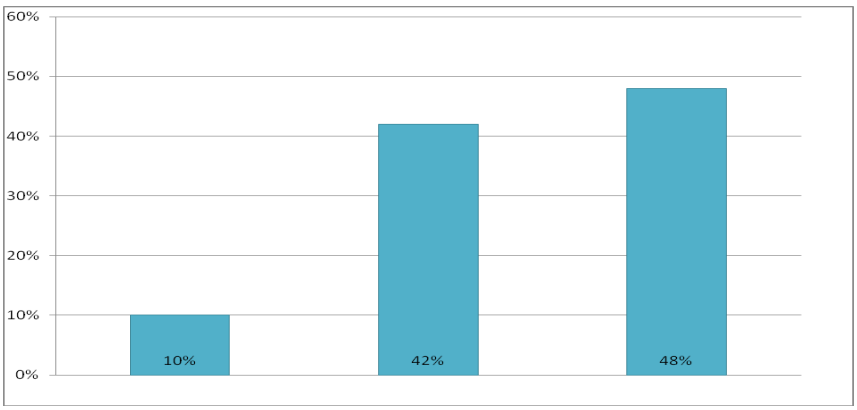

6. Γιατί θεωρείτε ότι οι νέοι χρησιμοποιούν αυτή τη γλώσσα;

Κάθε γενιά εφήβων χρησιμοποιεί την δικιά της γλώσσα. Οι ενήλικες έχουν κάποιες απόψεις απέναντι σε αυτές τις διαλέκτους. Συγκεκριμένα, το μεγαλύτερο ποσοστό ενηλίκων (43%) θεωρεί ότι οι νέοι χρησιμοποιούν διαφορετική γλώσσα, για να διαφοροποιούνται. Υποστηρίζουν, μάλιστα, ότι με αυτόν τον τρόπο ξεχωρίζουν από τους μεγάλους. Η γλώσσα τους είναι ένας κώδικας επικοινωνίας μεταξύ των νέων, με τον οποίο θέλουν να ξεφύγουν από την κοινή γλώσσα δημιουργώντας κάτι καινούργιο. Το 32% πιστεύουν πως οι νέοι έχουν επηρεαστεί από την τεχνολογία και ότι οι νέοι χρησιμοποιούν αυτή την διάλεκτο, γιατί θέλουν να επικοινωνήσουν μεταξύ τους. Υπάρχει και το ποσοστό του 25%, οι οποίοι είναι οι υπόλοιποι ερωτηθέντες, που μας έδωσαν διαφορετικές και πρωτότυπες απαντήσεις. Μερικοί από αυτούς υποστηρίζουν ότι οι νέοι δεν σέβονται και είναι κακομαθημένοι και ότι ο λόγος που μιλούν έτσι είναι ότι είναι της μόδας και ότι είναι μάγκικος.

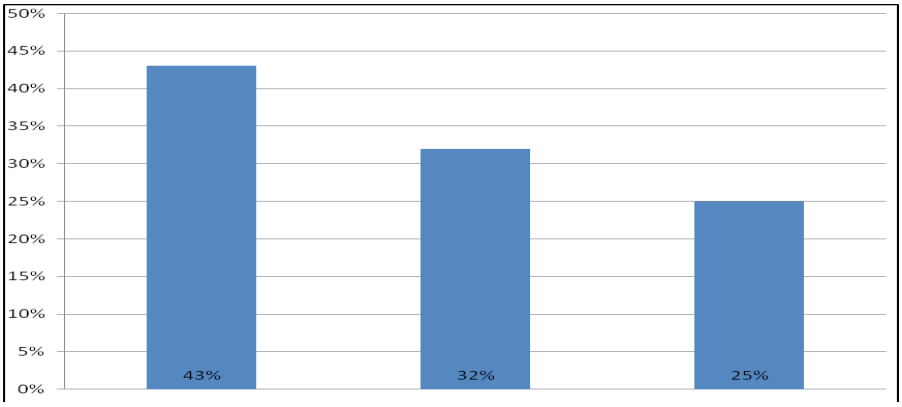

7. Πώς χαρακτηρίζετε τους νέους που μιλούν έτσι;

Σε αυτή την ερώτηση το 58% απάντησε πως είναι φυσιολογικό οι νέοι να μιλούν έτσι, ανεξαρτήτως χαρακτήρα αφού πιστεύουν πως απλά έτσι γίνονται πιο κατανοητοί. Είναι ένας δικός τους μοναδικός τρόπος επικοινωνίας της γενιάς τους. Οι περισσότεροι τους χαρακτηρίζουν νεωτεριστές και μοντέρνους. Υποστηρίζουν ότι είναι θέμα ηλικίας και πως δεν θα ήταν φυσιολογικοί, αν δεν μιλούσαν έτσι. Ιδιαίτερη εντύπωση μας έκαναν οι αρνητικές απαντήσεις, οι οποίες αναφέρουν πως είμαστε «παλιόπαιδα, αναιδή, άτομα χωρίς σεβασμό» και έχουμε «έλλειψη οικογενειακής και σχολικής παιδείας». Κάποιοι δε μας χαρακτηρίζουν ως «ξεροκέφαλους, παιδιά με ανησυχίες» και πως «δεν έχουμε την θέληση να μάθουμε την ελληνική γλώσσα». Τέλος, η απάντηση που μας ενθουσίασε πιο πολύ είναι εκείνη που αναφέρει ότι λατρεύει τους νέους που μιλούν έτσι.

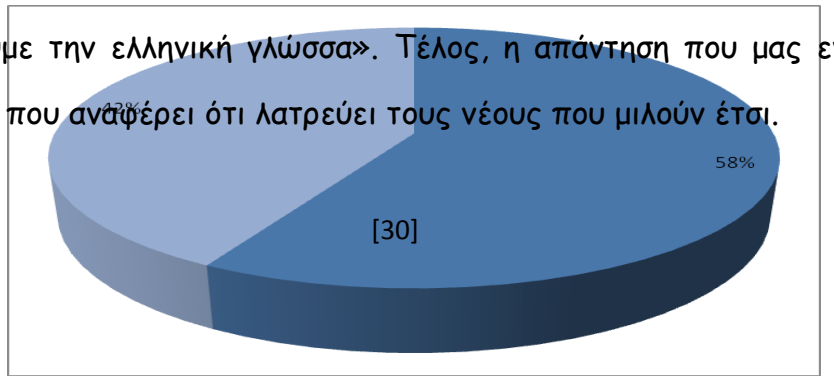

2.2.2. Συμπέρασμα

Αντίθετα από ότι περιμέναμε οι μεγάλοι δεν είναι απόλυτα αρνητικοί προς τη γλώσσα των νέων. Υπάρχουν βέβαια πολλοί που τη θεωρούν ένδειξη αγένειας και τεμπελιάς των νέων αλλά υπάρχουν και κάποιοι που την αντιμετωπίζουν με θετικό τρόπο. Θεωρούν ότι οι νέοι, όχι μόνο δεν πάσχουν από λεξιπενία, αλλά εμπλουτίζουν συνεχώς τη γλώσσα μας με καινούργιες φράσεις και λέξεις. Συνεχώς ανανεώνουν το λεξιλόγιο τους και αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν άγνοια της γλώσσας αλλά με αυτό τον τρόπο προσπαθούν να εκφράσουν τη διαφοροποίηση τους και την αμφισβήτηση τους στον κοινωνικό περίγυρο. Πολλοί παραδέχονται ότι χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων για να τους πλησιάσουν, ενώ παράλληλα προσπαθούν να τους πείσουν να αποφεύγουν τύπους που οι ίδιοι θεωρούν προσβλητικούς ή λανθασμένους.

2.2. Συνεντεύξεις με νέους

2.2.1. Σύνθεση απαντήσεων στα διάφορα ερωτήματα

1. ***α) Χρησιμοποιείς τη Γλώσσα των Νέων; β) Αν ναι, γιατί; Αν όχι, πότε, πού και με ποιους;***

Όλοι οι νέοι που ρωτήθηκαν απάντησαν ότι χρησιμοποιούν την γλώσσα των νέων στην καθημερινότητα τους. Οι περισσότεροι την χρησιμοποιούν με τους φίλους και τα αδέρφια τους παντού όπου κι αν βρίσκονται ενώ άλλοι με τους συνομηλίκους τους μέσα ή έξω από το σχολείο. Λίγοι είναι αυτοί που την χρησιμοποιούν με όλους χωρίς εξαιρέσεις. Έχει ενδιαφέρον το γεγονός ότι οι νέοι συνειδητοποιούν ότι η γλώσσα τους δεν αρμόζει σε όλες τις περιστάσεις αλλά κυρίως όταν επικοινωνούν με συνομηλίκους.

2. Τι λέξεις / φράσεις χρησιμοποιείς και από πού τις αντλείς;

Όλοι χρησιμοποιούν διαφορετικές λέξεις και εκφράσεις. Πιο συνηθισμένες φράσεις όμως είναι το "δεν την παλεύω", "ξεκόλλα" , "κομπλέ", "OMG", "έλεος", "δεν με χαλάει" ενώ πιο σπάνιες είναι οι λέξεις όπως "κάνω γαργάρες", "χαζεύει". Οι περισσότεροι αντλούν τις λέξεις από τα ΜΜΕ, το διαδίκτυο και τους φίλους ενώ λίγοι είναι αυτοί που δημιουργούν δικές τους είτε κόβοντας λέξεις είτε από τα greeklish. Οι απαντήσεις αυτές επαληθεύουν την βιβλιογραφία όσον αφορά τις πηγές εμπλουτισμού της ΓτΝ (ΜΜΕ, Δ.Δ., greeklish) αλλά και την δημιουργικότητα που βγάζουν οι νέοι στην γλώσσα τους.

3. Για ποιους λόγους τη χρησιμοποιείς;

Στους περισσότερους νέους αρέσει να χρησιμοποιούν την γλώσσα τους, γιατί είναι ένας διαφορετικός τρόπος συνεννόησης. Είναι μια συνήθεια και βγαίνει αυθόρμητα. Επαληθεύεται ξεκάθαρα η άποψη ότι οι νέοι χρησιμοποιούν αυτή τη γλώσσα για να επικοινωνήσουν με το δικό τους τρόπο και να διαφοροποιηθούν από τους μεγάλους.

4. Πώς αντιμετωπίζεις τα σχόλια των ενηλίκων;

Κάποιοι νέοι (4 στους 15) δείχνουν να αδιαφορούν εντελώς για τα επικριτικά σχόλια των ενηλίκων για τη γλώσσα τους (Σ.4,9,10,11). Ένας από αυτούς μάλιστα λέει χαρακτηριστικά "κι εμένα δεν μου αρέσει ο κυριλέ τρόπος που μιλάνε" καταδεικνύοντας ένα επικοινωνιακό χάσμα ανάμεσα στις γενιές. Κάποιοι βγάζουν μια ακόμα πιο αρνητική διάθεση (Σ.2,5,13,14) όπως φαίνεται από την απάντηση 5 "όπως αντιμετωπίζουν και αυτοί τα δικά μου", εννοώντας προφανώς ότι οι νέοι είναι τόσο αρνητικοί προς τους μεγάλους , όσο επικριτικοί είναι και εκείνοι για την νεανική γλώσσα. Υπάρχουν ωστόσο και αρκετοί νέοι (Σ.1,3,6,7,8,15) που δείχνουν μια κατανόηση για τους μεγάλους που δεν καταλαβαίνουν τη γλώσσα τους και αντιμετωπίζουν ψύχραιμα τις επικρίσεις τους.

5. ***α) Νομίζεις ότι είναι σωστός ο τρόπος που μιλάς; Γιατί;***

Οι περισσότεροι νέοι (13 στους 15) νομίζουν ότι είναι σωστός ο τρόπος που μιλάνε ενώ ελάχιστοι είναι αυτοί που διαφωνούν. Τους αρέσει ο τρόπος που μιλάνε, γιατί είναι ένα κομμάτι επικοινωνίας. Είναι κάτι διαφορετικό και ενδιαφέρον να μιλάς με τον δικό σου κώδικα και να εκφράζεσαι μέσα από νέες λέξεις. Όλοι δηλαδή οι νέοι τονίζουν το ότι η γλώσσα αυτή τους επιτρέπει να επικοινωνούν καλύτερα με τους συνομήλικους τους και να ξεχωρίζουν από τους μεγάλους. Είναι χαρακτηριστική η απάντηση στη Σ.1 " για να ανεξαρτητοποιηθούμε από τα κατεστημένα" που δείχνει την αμφισβήτηση που εκφράζουν οι νέοι μέσα από τη γλώσσα τους. Έντονη επίσης προκύπτει και η ανάγκη για πρωτοτυπία ("σπάω την μονοτονία", Σ.15) ενώ έχει ενδιαφέρον η διαπίστωση ότι η ΓτΝ "δεν φθείρει την ελληνική" (Σ.11)

5. β) Πιστεύεις ότι είναι σωστό να χρησιμοποιείς υβριστικές εκφράσεις;

Οι μισοί από τους νέους που ρωτήθηκαν (7 στους 15) θεωρούν ότι μειώνεις το επίπεδο σου και την μόρφωσή σου με το να χρησιμοποιείς υβριστικές εκφράσεις. Λίγοι είναι αυτοί που θεωρούν σωστή τη χρήση τους. Πάντως και από αυτούς που απαντούν ΝΑΙ στην ερώτηση "Νομίζεις ότι είναι σωστό να χρησιμοποιείς υβριστικές εκφράσεις ;" οι δύο διευκρινίζουν ότι το κάνουν μόνο με τους συνομήλικους τους ή με "άτομα που μου τη δίνουν" (Σ.7,13) , ενώ ένας ακόμα λέει ότι το κάνει μέχρι ένα λογικό σημείο (Σ.9). Σε γενικές γραμμές , λοιπόν , παρατηρούμε ότι οι νέοι έχουν επίγνωση του ότι το υβριστικό λεξιλόγιο δεν είναι αποδεκτό σε όλες τις επικοινωνιακές περιστάσεις και προσπαθούν να το ελέγξουν. Ενδιαφέρον είναι ότι και τα τρία αγόρια που ρωτήθηκαν (Σ.7,9,10) εκφράζουν μια μετριοπαθή στάση απέναντι στη χρήση υβριστικού λεξιλογίου. Αντίθετα από τα δώδεκα κορίτσια που ρωτήθηκαν τα πέντε απαντούν καταφατικά στην ερώτηση , εκφράζουν δηλαδή μια θετική στάση απέναντι στο υβριστικό λεξιλόγιο. Αυτά τα αποτελέσματα έρχονται σε σύγκρουση με την αντίληψη που επικρατεί ,ότι δηλαδή τα αγόρια βρίζουν πιο πολύ και πιο εύκολα από τα κορίτσια. Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε εδώ ως αδυναμία της έρευνας μας το ότι έχουμε μόνο τρία αγόρια στο δείγμα μας. Αν είχαμε περισσότερα , ίσως να είχαμε άλλα αποτελέσματα.

6. ***Νομίζεις ότι η γλώσσα των νέων φθείρει την ελληνική γλώσσα;***

Οι 10 στους 15 νέους θεωρούν ότι δεν φθείρουν την ελληνική γλώσσα. Αντίθετα, θεωρούν ότι την εμπλουτίζουν , την κάνουν πιο ενδιαφέρουσα. Ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι δύο από αυτούς συνειδητοποιούν ότι η χρήση της γλώσσας αυτή είναι κάτι παροδικό, που περιορίζεται καθώς μεγαλώνουν (Σ.1,7).

2.2.2. Συμπέρασμα

Οι νέοι στην πλειονότητα τους χρησιμοποιούν την ιδιαίτερη γλώσσα τους, γιατί θέλουν να επικοινωνήσουν με το δικό τους τρόπο, να εκφραστούν μέσα από νέες λέξεις και να διαφοροποιηθούν από τους μεγάλους. Γνωρίζουν βέβαια, ότι ταιριάζει να την χρησιμοποιούν όταν επικοινωνούν με τους φίλους τους, τα αδέλφια τους και τους συνομηλίκους τους, ενώ συνειδητοποιούν ότι η χρήση της θα υποχωρήσει καθώς θα μεγαλώνουν. Η στάση τους απέναντι στη γλώσσα αυτή είναι θετική καθώς πιστεύουν ότι είναι κάτι διαφορετικό και ενδιαφέρον να μιλάς με το δικό σου κώδικα. Ακόμα υποστηρίζουν ότι δεν φθείρουν την ελληνική γλώσσα αντιθέτως την εμπλουτίζουν με τη φαντασία και τη δημιουργικότητα τους. Όσο για τις επικρίσεις των μεγάλων απέναντι τους, οι περισσότεροι τις αντιμετωπίζουν με κατανόηση και ψυχραιμία ενώ άλλοι αδιαφορούν εντελώς.

ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σαν αποτέλεσμα της έρευνάς τους, τα παιδιά επαλήθευσαν αυτό που γνώριζαν και τα ίδια ως φυσικοί ομιλητές της νεανικής γλώσσας, ότι δηλαδή οι νέοι μιλάνε πολύ διαφορετικά από τους ενήλικες, με αποτέλεσμα αυτοί να μην τους καταλαβαίνουν. Διαπίστωσαν, επίσης, ότι πολλοί ενήλικες τη θεωρούν χαοτική και σχιζοφρενική, μια γλώσσα ακατανόητη. Από την άλλη υπάρχουν ενήλικες, που την αντιμετωπίζουν πιο θετικά. Κάποιοι από αυτούς διασκεδάζουν με το χιούμορ που διακρίνει το νεανικό ιδίωμα. Οι υποστηρικτές της τονίζουν ότι γλωσσικά προβλήματα και χρήση πληθώρας αγγλικών δανείων δεν παρατηρούνται μόνο στους νέους αλλά σε όλες τις ηλικιακές ομάδες.

Εξάλλου, τη γλώσσα των νέων χαρακτηρίζει ο δημιουργικός δανεισμός, που διαφαίνεται ακριβώς σε πρωτότυπες χρήσεις των δανείων (π.χ. φραγκοκίλερ= φραγκοφονιάς).

Τα παιδιά που συμμετείχαν στην έρευνα δεν πιστεύουν, πάντως, ότι η γλώσσα των νέων είναι τόσο βλαβερή ή επικίνδυνη ούτε φθείρει την επίσημη ελληνική γλώσσα. Όπως σημειώνει η Νικολέτα *«είναι ένας διαφορετικός και ενδιαφέρων τρόπος με τον οποίο οι νέοι μπορούν να επικοινωνήσουν με το δικό τους, ξεχωριστό κώδικα, χωρίς να γίνονται αντιληπτοί από τους μεγάλους».* Το ίδιο γράφει και η Κωνσταντίνα, που θεωρεί ότι οι νέοι έχουν μια δικιά τους νοοτροπία που την εκφράζουν με τις δικές τους λέξεις που ξεφεύγουν από την καθημερινή γλώσσα. Η Κατερίνα παρατηρεί ότι οι νέοι θέλουν να έχουν κάτι μοναδικό για αυτούς και αυτό είναι η γλώσσα τους, την οποία δημιουργούν και διασκεδάζουν. Ο Μαριγκλέν, μάλιστα, θεωρεί ότι οι νέοι εμπλουτίζουν τη γλώσσα με τις καινούργιες λέξεις που δημιουργούν.

Από την άλλη, πολλά παιδιά (Νανά, Αναστασία, Σπυριδούλα, Ίνα, Μαρία, Νίκη, Νάσια) αναφέρουν ότι η νεανική γλώσσα δεν βλάπτει την επίσημη γιατί είναι κάτι παροδικό που θα εγκαταλειφθεί, όταν οι νέοι θα μεγαλώσουν. Όπως λέει χαρακτηριστικά η Νανά, *«κάθε γενιά, ακόμα και παλιά, σύμφωνα με την έρευνα που κάναμε είχε τη δική της γλώσσα»*, ενώ όπως λέει η Σπυριδούλα *«κάθε νέα γενιά βρίσκει τη δικιά της γλώσσα και διαφοροποιείται από την προηγούμενη αλλά αυτή δεν διαρκεί για πάντα»*. Άλλωστε, όπως παρατηρούν η Ίνα και η Μαρία, η γλώσσα αυτή είναι μόνο προφορική άρα δεν μπορεί να επηρεάσει μόνιμα την επίσημη γλώσσα. Τέλος, η γλώσσα αυτή δεν θεωρείται επικίνδυνη, γιατί οι *νέοι «δεν τη χρησιμοποιούν σε όλες τις περιστάσεις, παρά μόνο όταν είναι με τις παρέες τους»* (Ίνα).

Πάντως, όλα τα παιδιά αναγνωρίζουν ότι οι νέοι δεν μπορεί να αγνοούν την επίσημη γλώσσα και να μιλούν μόνο με το δικό τους ιδίωμα, το οποίο πρέπει να χρησιμοποιείται ανάλογα με την περίσταση (Μαρία). Πολλά παιδιά μάλιστα αναφέρουν ότι με τους μεγάλους πρέπει να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα ως ένδειξη σεβασμού προς αυτούς αλλά και για να είναι αποτελεσματική η επικοινωνία μαζί τους (Μαρία, Νίκη, Σπυριδούλα, Αναστασία, Παναγιώτης, Μαριγκλέν, Νανά, Γιώργος). Τέλος, πολλά παιδιά αναφέρουν ότι πρέπει οι νέοι να μάθουν καλά την επίσημη γλώσσα για καθαρά πρακτικούς

λόγους, όπως για να σπουδάσουν ή να βρουν μια καλή δουλειά (Μαριγκλέν, Νικολέτα, Κατερίνα, Σπυριδούλα). Όπως σημειώνει χαρακτηριστικά η Νάσια, *«η χρήση της επίσημης γλώσσας θα δείξει τη σοβαρότητα και την ωριμότητα ενός νέου»*, ενώ κατά τη γνώμη της Νικολέτας *«οι νέοι πρέπει να γνωρίζουν την επίσημη γλώσσα, μιας και η ελληνική είναι μια από τις γλώσσες με βαριά κληρονομιά».*

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Καργάκος, Σ. (1992) Αλαλία ήτοι το σύγχρονο γλωσσικό μας πανόραμα, Αθήνα, εκδ. Gutenberg.
- Μπαμπινιώτης, Γ. (1994) "Γλωσσική Αμφισβήτηση (Η γλώσσα των νέων)" στο *Ελληνική Γλώσσα, Παρελθόν - Παρόν – Μέλλον, Γλωσσολογική Βιβλιοθήκη Τ.2*, Αθήνα , εκδ. Gutenberg σελ. 259 – 274.
- Πλωρίτης, Μ. (1997) "Πλούτη κ' Πτωχεύσεις της Γλώσσας μας" στο *Τέχνη, Γλώσσα κ' Εξουσία*, Αθήνα εκδ. Καστανιώτη (σελ.45 – 51)
- Φραγκουδάκη, Α. (1987). *Γλώσσα κ' Ιδεολογία*, Αθήνα, εκδ. Οδυσσέας

ΠΗΓΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

- Ανδρουτσόπουλος, Γ. Η γλώσσα των νέων και τα χαρακτηριστικά της. http://www.greeklanguage.gr (10/10/2011)
- Ανδρουτσόπουλος, Γ. Διδακτικές χρήσεις της γλώσσας των νέων. http://www.komvos.edu.gr

- Γαβριηλίδου, Ζ. Η γλώσσα των νέων και ο μετασχηματισμός του "Γλωσσικού Ζητήματος". http://kavalacity.net (10/10/11)

- Κακριδή, Μ. Νόρμα, γλωσσική ποικιλία κ΄ εκπαίδευση. http://greeklingeistics.blogspot.com (10/10/11)

- Κακριδή, Μ. κ.α. Γλωσσική ποικιλία κ΄ σχολική εκπαίδευση. http://www.komvos.edu.gre (10/10/11)

- Μπαμπινιώτης, Γ. (12/6/2011) Οι νέοι θα πληρώσουν ακριβά τα Greeklish. http://www.tanea.gr

- Πράσσα, Χ. Η Γλώσσα των νέων από τη σκοπιά των ενηλίκων. http://old.media.u.gr (10/10/11)

  - Η γλώσσα των νέων.

    http://www.otherside.gr/2009/09/i-glwssa-twn-newn

  - Μου την είπε, σου την είπε, του την είπε… μα τι είπε;

    http://xefteri.wordpress.com (10/10/2011)

  - Σκέψεις για την γλώσσα των νέων. http://www.mygdoneoi.gr/arthrografia/paidagogika/skeceis-gia-tin-glossa-ton-neon.html (14/10/11)

  - Γιατί πρέπει να πείτε "ΟΧΙ" στα greeklish. http://users.sch.gr/babaroutsoup/gnosi/klikgnosi2.htm# (10/10/2011)

- Η γλώσσα των νέων σήμερα: "Δεν υπάρχει"
  http://www.bikerz.gr (14/9/09)

ΡΟΖ ΠΑΝΘΗΡΕΣ
ΚΥΖΙΩΡΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΣΙΩΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΡΙΜΜΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΤΣΙΟΥΓΚΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ

Α

ακεφαλόγιστο (ουσιαστικό) = έλλειψη διαύγειας πνευματικής συγκέντρωσης το πρωί πριν την κατανάλωσης του πρωινού καφέ, π.χ. Μην τον παρεξηγείς το Γιώργο που δεν σε χαιρέτησε πρωί πρωί, έχει το ακεφαλόγιστο. Ούτε ένα καφεδάκι δεν έχει πιεί ακόμα και δεν βλέπει μπροστά του.

άκυρος = άσχετος, ακατάλληλος, π.χ. Η Νικολέτα συνέχεια λέει άκυρα. Χτες εγώ της έλεγα για την μάνα μου και αυτή μου έλεγε για το σκύλο της.

αλοιφή (έγινα αλοιφή) = μέθυσα → συνώνυμες εκφράσεις: έγινα λιώμα/κουρούμπελο κ.τ.λ, π.χ. Άστα, χτες το βράδυ τα πίναμε με την παρέα και έγινα αλοιφή. Δεν έβρισκα το δρόμο να γυρίσω σπίτι.

ανπαίκταμπλ (επίθετο) =άπαιχτος, ασυναγώνιστος, φοβερός, καταπληκτικός (η λέξη έχει την ελληνική ρίζα άπαιχτος η οποία όμως αποδίδεται με ξενικά προσφύματα, το στερητικό πρόθυμα αν- και το επίθεμα –αμπλ [-able=αυτός που μπορεί να...]), π.χ. Καλά ρε μεγάλε, πως κατάφερες να λύσεις αυτή την άσκηση; Είσαι αν-παίκταμπλ !!!

άντε γεια = δεν είναι κάλα, δεν επικοινωνεί, είναι στον κόσμο του, π.χ. Καλά, αυτός είναι άντε γεια! Του μιλάς και δεν σου απαντάει!

άραξε στην πέτσα σου = χαλάρωσε, π.χ. Η Μαρία πρέπει να αράξει στην πέτσα της. Με το παραμικρό νευριάζει!

αργάμιση = σε απροσδιόριστη ώρα αλλά αρκετά αργά, π.χ. – Πάμε μια βόλτα αργάμιση! - Δηλαδή; - Μετά της δώδεκα. - Αααα!!! ΟΚ.

αστέρι =τέλειος → συνώνυμες εκφράσεις : μπόμπα, ψώνιο, ζόρικο, π.χ. Είναι και πολύ μπόμπα η τύπισσα! Είναι καταπληκτική!

αφασία =1. είναι αδιάφορος, 2. μάγκας, έξυπνος, με χιούμορ, π.χ. Αυτός ο τύπος είναι πολύ αφασία. Όλοι θέλουν να τον κάνουν παρέα!

αφήνω κάγκελο = αφήνω άφωνο, π.χ. Αυτό που μου είπε η Ελένη με άφησε κάγκελο. Δεν το πίστευα!

Β

βαράω ενέσεις = βαριέμαι, π.χ. Εγώ βαράω ενέσεις, γιατί πρέπει να καθαρίσω το σπίτι.

βλήμα =χαζό, π.χ. Η Κωνσταντίνα και η Λουανίτα είναι βλήματα.

Γ

γαμάτος = τέλειος, π.χ. Αυτό το τζιν είναι και πολύ γαμάτο! Τέλειο!

γατόνι = είναι πονηρός, π.χ. Αυτός τα πιάνει όλα στον αέρα, είναι και πολύ γατόνι.

γίνομαι μπίλιες = τσακώνομαι άσχημα, π.χ. Εχθές, όπως βγήκα από το σπίτι, είδα δυο που τσακώνονταν και είχαν γίνει μπίλιες.

γίνομαι ρόμπα = γίνομαι ρεζίλι, π.χ. Έγινε ρόμπα, επειδή του κατέβασαν το παντελόνι.

γκικ [geek] = φύτο, καλός μαθητής αλλά ιδιόρρυθμος, ακοινώνητος, π.χ. Πώς μπορείς να κάνεις παρέα με άτομα που είναι γκικ.

γκομενοφύλακας = αυτός που κυνηγάει πολλές γυναίκες, π.χ. Ο Γιώργος είναι πολύ γκομενοφύλακας, τρέχει πίσω από όλες τις γυναίκες!

γκραφιτάς = αυτός που κάνει γκράφιτι, π.χ. Θέλω να γίνω γραφιτάς! Μου αρέσουν πολύ τα γκράφιτι!

Δ

δε λέει = δεν είναι κάλο, π.χ. Το γλυκό αυτό δε λέει! Είναι χάλια! Δεν τρώγεται!

δεν μασάω = δεν το πιστεύω, π.χ. Αυτά που λένε δεν τα μασάω.

δεν παίζεται/είναι άπαιχτο = το καλύτερο, ασυναγώνιστο, π.χ. Αυτός ο άνθρωπος δεν παίζεται! Είναι άπαιχτος!

δεν την παλεύει / δεν παλεύεται = δεν μπορώ, αντιμετωπίζω μια δύσκολη κατάσταση, π.χ. Δεν την παλεύω άλλο! Θα φύγω!

δεν της το 'χα = δεν την είχα ικανή για κάτι, π.χ. Έκανε αυτό που σου είπε! Έλα ρε, δεν της το 'χα!

δεν τρέχει τσάι = δεν τρέχει κάτι, δηλαδή δεν συνέβη τίποτα, π.χ. Δεν τρέχει τσάι ανάμεσα σε εμένα και τη Μαρία!

δεν υπάρχει = απίστευτο, υπέροχο, καταπληκτικό (έκφραση θαυμασμού), π.χ. Αυτό το αμάξι είναι υπέροχο!

Ε

έγραψε = θα μείνει στην ιστορία, π.χ. Αυτό που είπε ο Γιώργος έγραψε!

είναι για πολλές σφαλιάρες = πρέπει να ξυπνήσει, είναι ανόητος, π.χ. Ο Παναγιώτης είναι για πολλές σφαλιάρες!

είσαι για format = τα έχεις χάσει, έχεις μπλοκάρει, π.χ. Κάποια παιδιά είναι για format! Δεν πάνε καθόλου καλά!

είχα μπούκα / δεν είχα μπούκα = ήμουν ή δεν ήμουν θυμωμένος, π.χ. Χτες είχα μπούκα! Είχα νευριάσει πολύ!

έλεος = λέξη που δηλώνει μεγάλη απογοήτευση, απελπισία, π.χ. Έλεος, αυτός ο Γιάννης είναι ανυπόφορος!!!

έμεινα αλάλου = σοκαρίστικα, π.χ. Έμεινα αλάλου με αυτά που μόλις άκουσα!!!

έμεινα παγωτό = έμεινα άφωνος, π.χ. Έμεινα παγωτό με αυτό που είπες!

ενιγουέι [anyway] = τέλος πάντων, π.χ. Ενιγουέι! Δεν πειράζει!

επικό = τρομερό (έκφραση θαυμασμού), π.χ. Πολύ επικό αυτό το αμάξι!

έφαγα πατάτα = κόλλησα, π.χ. Έφαγα πατάτα χθες στο διαγώνισμα Φυσικής!!

έφαγα σκάλωμα = έχασα τα λόγια μου, π.χ. Όταν με ρώτησε ο Γιώργος κάτι χτες, έφαγα σκάλωμα !!!

έφαγα χι / έριξα χι = απόρριψη, με απόρριψαν, απορρίφθηκα, π.χ. Έφαγα χι από τον Μιχάλη!! Μου το είπε ξεκάθαρα,δεν με θέλει!!!

Ζ

ζάκι = πρεζάκι (αποκοπή συλλαβής), π.χ. Άσε, τον είδα με την σύριγγα στο χέρι! Είναι σίγουρο ότι είναι ζάκι

ζούδι = ζώο, άχρηστος, π.χ. Είσαι και πολύ ζούδι, δεν μπορείς να κάνεις τίποτα!

ζώγγολο =ανόητος (από το ζώο + μόγγολο), π.χ. Μου την σπάει, γιατί είναι πολύ ζώγγολο και δεν καταλαβαίνει τίποτα!

Κ

και γαμώ = είναι τέλειο (έκφραση θαυμασμού), π.χ. Το τραγούδι που μου έστειλες είναι και γαμώ τα τραγούδια. Τέλειο!!!

και κάλα = δήθεν, π.χ. Μου είπε - και καλά - ότι δεν με σκέφτεται!

και πολύ = το καλύτερο, π.χ. Αυτός ο άνθρωπος είναι και πολύ γόης! Ο καλύτερος!

καις κάρβουνο = είσαι αργός στην σκέψη, δεν είσαι εύστροφος, π.χ. Ρε Αναστασία, καις κάρβουνο, όταν προσπαθείς να λύσεις μαθηματικά!

καληνυχτάκιας = βαρετός, ενώ οι άλλοι βγαίνουν συνέχεια αυτός πάει για ύπνο, π.χ. Έιχαμε βγει χτές με την παρέα και ο καληνυχτάκιας δεν ήρθε πάλι!

καμία σχέση = τίποτα από αυτό, το εντελώς αντίθετο, π.χ. Δεν έχει καμία σχέση αυτό που μου είπε με αυτό που είπα εγώ.

κάνε μόκο = σταμάτα να μιλάς, κάνε ησυχία, π.χ. Ρε Ιφιγένεια, μπορείς να κάνεις μόκο γιατί διαβάζω για το διαγώνισμα;

καρφώνομαι = κοιτάζω κάπου έντονα και επίμονα, π.χ. Βρε Χριστίνα, καρφώνεσαι τόσο πολύ που έχει καταλάβει όλο το σχολείο ποιος σου αρέσει!!!

καστανάς = ο ασήμαντος, π.χ. Αυτός είναι καστανάς! Κανείς δεν του δίνει σημασία!

κλασικά = όπως πάντα, π.χ. Κλασικά! Κάνει τα ίδια πράγματα κάθε μέρα!

κόβω κίνηση = παρατηρώ, π.χ. Κάθε μέρα κόβω κίνηση τί γίνεται στο προαύλιο!

κόβω λάσπη = φεύγω, απομακρύνομαι από κάτι ή κάποιον, π.χ. Φίλε, κόβω λάσπη από εδώ. Δεν αντέχω άλλο!

κόλαρέ με = τηλεφώνησέ μου, π.χ. Μόλις πας σπίτι, κόλαρέ με! Μην το ξεχάσεις!

κουλάρισε /κούλαρε = ηρέμησε, π.χ. Κουλάρισε λίγο. Από το πρωί είσαι στην τσίτα!

κουφαίνω = αφήνω κάποιον άφωνο, π.χ. Μόλις τους είδα μαζί, κουφάθηκα!!!

κρανιωνόμαι = νευριάζω, π.χ. Μου την είπε ο πατέρας μου και κρανιώθηκα!!!

κρέας = τα λέει χύμα και τσουβαλατά, π.χ. Μερικοί τα λένε πολύ κρέας που δεν ξέρεις τι να κάνεις!

κρεβατάκιας = ξαπλώνει συνέχεια στο κρεβάτι, είναι τεμπέλης, π.χ. Ο αδερφός μου είναι πολύ κρεβατάκιας! Δεν αποχωρίζεται το κρεβάτι του ποτέ!

Λ

λαπάς = τον κάνουν ότι θέλουν, π.χ. Ο Γιώργος είναι πολύ λαπάς! Όλοι τον έχουν για παιχνίδι!!!

λεβελιάζω = ανεβαίνω επίπεδο σε ηλεκτρονικό παιχνίδι με γρήγορους ρυθμούς, π.χ. Η Μαρία λεβελιάζει σε χρόνο dt. Είναι άσσος στο play-station.

λίρο = τάλιρο (αποκοπή συλλαβής), π.χ. Πατέρα, πέσε κανένα λίρο να πάω σινεμά με τα παιδιά.

λοστρέ = τρελός (αναστροφή συλλαβών), π.χ. Είναι και πολύ λοστρέ αυτός! Πάμε να φύγουμε, πριν κάνει καμιά βλακεία!

λούζομαι = αράζω χωρίς να κάνω τίποτα, π.χ. Μόλις πάω σπίτι λούζομαι γιατί βαριέμαι!

Μ

μας την πέσανε = μας επιτέθηκαν, π.χ. Μας την πέσανε οι μπάτσοι και γίναμε καπνός!!!

ματσό > ματσωμένος = (αποκοπή συλλαβών) πλούσιος, π.χ. Από ότι βλέπω εδώ κυκλοφορούν πολλά ματσό άτομα! Είναι πανάκριβο το μαγαζί!

με γράφει = αδιαφορεί για μένα, π.χ. Του μίλησα και με έγραψε κανονικά!

με τα όλα = με χαρά, με σιγουριά, με μεγάλη προθυμία → συνώνυμες εκφράσεις : με τρέλα, με τα χίλια, π.χ.1. Με τα όλα θα έκανα αυτό που είπες, γιατί θα ήθελα να δω την φάτσα της! π.χ.2. Θέλω να πάμε στο πάρτι με τρέλα! π.χ.3. Τον γουστάρω με τα χίλια!

μένω στην απ' έξω = χωρίς εμένα, δεν συμμετέχω, π.χ. Εγώ πάλι έμεινα απ' έξω από την παρέα της αδερφής μου!

μέσα είσαι! = σωστά το κατάλαβες, π.χ. Καλά δεν το πιστεύω, είσαι μέσα στο νόημα!

μεταλλάς = αυτός που ακούει μουσική χέβυ-μέταλ, π.χ. Ο Γιώργος είναι πολύ μεταλλάς! Ακόμα και στο δωμάτιό του έχει αφίσες με μεταλλάδες!

μου τη βιδώνει = νευριάζω, π.χ. Μου την βιδώνει, όταν κάποιος δεν με ακούει όταν του μιλάω!

μου την είπε = μου έκανε παρατήρηση, π.χ. Μου την είπε χοντρά που άργησα στο ραντεβού αλλά και εγώ του το ανταπόδωσα λέγοντας ότι αυτός έρχεται συνέχεια καθυστερημένος!

μουγκαφόν = δεν μιλάει καθόλου, π.χ. Ένα κορίτσι στην παρέα μας είναι μουγκαφόν! Δεν της παίρνεις κουβέντα.

μούφα = ψεύτικο, π.χ. Αυτά που πουλάνε οι Κινέζοι είναι μούφα! Ψεύτικα!

μπαλότσα = άσχημη και χοντρή γυναίκα, π.χ. Αυτή η κοπέλα είναι μπαλότσα! Δεν βλέπεται!!! ΕΛΕΟΣ!!!

μπιρόνι = μπύρα, π.χ. «Φέρε μου ένα μπιρόνι», είπε ο Γιώργος στο σερβιτόρο της μπιραρίας.

μπορόλας = αυτός που όλα τα μπορεί, π.χ. Πήρε το χρυσό και μας το παίζει μπορόλας

Ν

νιώθεις; = καταλαβαίνεις; π.χ. Δεν μπορώ να έρθω, έχω διαγώνισμα, με νιώθεις;

νταουνιάζομαι = καταθλίβομαι, π.χ. 'Ασε, χώρισαν οι γονείς μου και έχω νταουνιαστεί.

νταουνιάσου! = κάτσε κάτω, π.χ. Νταουνιάσου ρε εδώ, είναι γεμάτο το καφέ.

ντέλο = μοντέλο (αποκοπή συλλαβών), π.χ. Φοβερά αυτά τα ρούχα! Είσαι σαν ντέλο.

ντρίμι [dreamy] = θεϊκός, πάρα πολύ ωραίος, καταπληκτικός, π.χ. Πω πω, στον αγώνα ήσουν ντρίμι!

Ξ

ξα = ξάδερφος (αποκοπή συλλαβών), π.χ. Έφτασε η θεία μου με τον μεγάλο μου ξα.

ξιδάκιας = κάποιος που πίνει πολύ, π.χ. Έλα ρε ξιδάκια, πάμε να φύγουμε, έχεις πιει τον άμπακα.

Ο

οκέικ = εντάξει (χιουμοριστική εκδοχή του οκ) π.χ. Οκέικ, θα τα πούμε αργότερα.

οριτζιναλιά = αυθεντικότητα, π.χ. Πήγε και αγόρασε ένα ρολόι υποτίθεται μάρκας αλλά δεν ήταν οριτζιναλιά.

ό,τι να 'ναι = ασυνεννοησία, ανοργανωσιά, π.χ. Δεν είχε κάνει προετοιμασία και έλεγε ότι να 'ναι.

ούζο = ούφο, ζώο, χαζός π.χ. Δεν απάντησε σε καμία ερώτηση. Εντελώς ούζο το παιδί!

ούτε με σφαίρες = αποκλείεται, π.χ. Ούτε με σφαίρες δεν έρχομαι εκεί πέρα.

Π

παθαίνω φρίκη = τρελαίνομαι, π.χ. Μόλις την βλέπω με τον άλλο παθαίνω φρίκη.

παναφύ = πάμε να φύγουμε (αποκοπή συλλαβής), π.χ. Παναφύ, έχω βαρεθεί εδώ τόση ώρα.

παράκμας = παρακμϊακός, π.χ. Πω πω, είναι παλιό μοντέλο μηχανής, είναι παρακμάς.

πετάω χαρταετό = βαριέμαι, π.χ. Χτες πέταγα όλη τη μέρα χαρταετό! Δεν είχα να διαβάσω γιατί σήμερα θα πηγαίναμε εκδρομή.

πήζουν τα γάλατα = σοβαρεύουν τα πράγματα, π.χ. Αυτή τη βδομάδα γράφω τρία διαγωνίσματα. Πήζουν τα γάλατα από εδώ και πέρα.

πουλάω μούρη = κάνω επίδειξη, π.χ. Επειδή έγινε πλούσιος, άρχισε να μας πουλάει μούρη.

πρόκας / καρφί = προδότης, π.χ. Τελικά ο Κώστας ήταν ο πρόκας που τα είπε όλα στον καθηγητή.

προλεφτάριος = φαίνεται φτωχός αλλά δεν είναι, π.χ. Μη τον βλέπεις να ντύνεται έτσι, είναι προλεφτάριος.

Ρ

ρισπέκτ! [Respect!] = σεβασμός, π.χ. Ε… εσύ, μη χαζεύεις, respect στον καθηγητή.

ρούχλας = φευγάτος, π.χ. Φίλε, είσαι και πολύ ρούχλας.

Σ

σάπινγκ = σαπίζω, δεν κάνω κάτι δημιουργικό, π.χ. Γύρισα σπίτι και τώρα κάνω σάπινγκ

σάπιος = κάποιος που δεν είναι εντάξει, π.χ. Είσαι τόσο σάπιος και γι 'αυτό δεν σε κάνει παρέα κανείς.

σαύρα = μη εμφανίσιμη γυναίκα, π.χ. Πω πω, ρε 'συ, χάλια είναι αυτή σαύρα!

σινεμαδάκιας = αυτός που του αρέσει το σινεμά, π.χ. Να πάμε να πάρουμε και τον Γιάννη, είναι γνωστός σινεμαδάκιας.

σκάλωσα = κόλλησα, δυσκολεύτηκα, π.χ. Έχω φάει σκάλωμα με τον Γιώργο.

σκάω μύτη = φτάνω, εμφανίζομαι, π.χ. Και εκεί που μιλούσαν κρυφά για εμένα, σκάω μύτη και γίνεται χαμός.

σπάστηκα = νευρίασα, π.χ. Μου μίλησε άσχημα ο πατέρας μου και σπάστηκα.

στόκος = ανόητος, όχι εύστροφος, π.χ. Ο Οδυσσέας είναι στόκος.

συσιφόνι = youtube (κατά λέξη μετάφραση των συνθετικών της αγγλικής λέξης με χιουμοριστική διάθεση), π.χ. Ανέβασα κάτι βίντεο στο σισυφόνι. Ρίξε μία ματιά.

Τ

τά 'χεις παίξει = έχεις κουραστεί, έχεις εξαντληθεί, π.χ. Τα έχω παίξει από το πολύ διάβασμα.

τα είδα όλα = τρόμαξα, σοκαρίστηκα, π.χ. Έπεσα από το ποδήλατο και τα είδα όλα.

τα παίρνω στο κρανίο = νευριάζω, π.χ. Όταν η αδελφή μου ψάχνει το δωμάτιό μου, τα παίρνω στο κρανίο.

τα σπάει = είναι καταπληκτικό, π.χ. Είδα ένα αυτοκίνητο φοβερό! Τα σπάει!

τα χώνω = οργίζομαι και μιλάω έντονα, π.χ. Έσπασα το παράθυρο και η μάνα μου μου τα έχωσε.

τζάμι /τζιτζί = τέλεια, πολύ ωραία π.χ. Πήγα σε ένα κλάμπ πολύ τζάμι!

τζαμάουα, τζαμιροκουάι > τζάμι = πολύ ωραίο, π.χ. Τζαμάουα αυτή η μηχανή!

τηγκανά < την κάνω (αποκοπή συλλαβών) = φεύγω, αποχωρώ, π.χ. Παιδιά, τηγκανά! Νύχτωσε.

τηλεσβηστρόνι = τηλεχειριστήριο π.χ. Γυναίκα, πιάσε το τηλεσβηστρόνι να δούμε τι γίνεται στον κόσμο.

τηλεφωνάκιας = αυτός πού παίρνει συνεχώς τηλέφωνο π.χ. Μαμά, ο Γιώργος είναι τηλεφωνάκιας. Μιλάει όλο το πρωί στο τηλέφωνο.

την άκουσα = δέχτηκα παρατήρηση σε αυστηρό τόνο, π.χ. Καλά… χθες την άκουσα για τα καλά από τη μάνα μου πού δεν πήγα στη γιαγιά μου.

την έχει ακούσει dolby digital = έχει καβαλήσει το καλάμι, π.χ. Η Κατερίνα την έχει ακούσει dolby digital. Την είδα χθες το βράδυ σε ένα μπαράκι να το παίζει σταρ.

την έχω στο περίμενε = είναι σε αναμονή π.χ. Την Μαρίνα την έχω στο περίμενε, δεν της έχω δώσει ακόμα απάντηση.

την είδα = παριστάνω ότι είμαι σπουδαίος π.χ. Πώς την είδες τώρα; Επειδή πήρες ένα εικοσάρι, θα μας το παίξεις και έξυπνος;

την ψάχνω = αναζητώ κάτι π.χ. Άσε, μην την ψάχνεις. Είναι πολύ δύσκολη η κατάσταση και λύση δεν υπάρχει.

την κάνω = φεύγω π.χ. Παιδιά, την κάνω. Πρέπει να πάω σπίτι. Έχουμε γιορτή.

τι με κοιτάς σαν πόκεμον; = τι με κοιτάς σαν χαζό, π.χ. Τι με κοιτάς σαν πόκεμον; Δεν κατάλαβες τι σου λέω;

τι παίζει σήμερα; = τι θα κάνουμε, τι θα συμβεί σήμερα; π.χ. Τι παίζει σήμερα, καφεδάκι ή ποτό;

το 'χει κάψει, είναι καμένος = έχει κολλήσει με κάτι, π.χ. Ο αδελφός μου έχει κολλήσει με το play stacion και το έχει κάψει. Δεν επικοινωνεί με το περιβάλλον.

το άτομο είναι τσίου = τα έχει χάσει, π.χ. Το άτομο είναι τσίου, δεν ξέρει τι του γίνεται.

το έχω! = μπορώ, είναι μέσα στις δυνατότητες μου, π.χ. «Το έχω!» φώναξε η Μαρία, μόλις είδε τα θέματα στο διαγώνισμα. Από όσο κατάλαβα έχει γράψει 20.

το πήρα το fax = πήρα το μήνυμα, κατάλαβα, π.χ. Το πήρα το φαξ, μάνα! Δεν ξαναπάω εκεί.

του θανατά = δεν μπορεί να κάνει τίποτα, είναι πολύ άρρωστος, π.χ. Ο παππούς μου είναι του θανατά! Δεν μπορεί να κουνηθεί.

τραβάω λούκι = αντιμετωπίζω μεγάλο πρόβλημα, π.χ. Παιδιά, αφήστε! Τραβάω μεγάλο λούκι με τον πατέρα μου. Με έδιωξε από το σπίτι.

τρώω πακέτο = μου ήρθε έκπληξη, π.χ. Έφαγα πακέτο χτες, μόλις είδα ότι οι γονείς μου επέστρεψαν γρηγορότερα από το ταξίδι.

τσάγεια = άντε μπάι, άντε γεια, π.χ. Τσάγεια παιδιά θα τα πούμε αύριο στο σχολείο.

τσιγαριά = κάπνα, τσιγαρίλα, π.χ. Στο μαγαζί πέφτει πολύ τσιγαριά. Όλοι οι γέροι κρατούν από ένα τσιγάρο στο χέρι.

τσοι = μπάτσοι (αποκοπή συλλαβής) = αστυνομικοί, π.χ. Πάμε να φύγουμε, έρχονται οι τσοι ! Θα μας βάλουν μέσα.

τσοπεράς = αυτός που οδηγάει μηχανή π.χ. Ο πατέρας μου είναι τσοπεράς. Κάθε μέρα είναι πάνω στη μηχανή του. Αχώριστοι!

τυρί = αμόρφωτος π.χ. Ο Κώστας είναι τυρί. Ούτε 20χ20 δεν ξέρει πόσο κάνει.

Φ

Φ.Ε.Τ.Α. = άσχημη γυναίκα (αρκτικόλεξο: Φανατική Εκπρόσωπος Της Ασχήμιας), π.χ. Φίλε, αυτή η κοπέλα είναι τελείως Φ.Ε.Τ.Α. Δεν βλέπεται!

φιδέμπορας = ψεύτης ή πονηρός άνθρωπος π.χ. Η Μαρίνα είναι φιδέμπορας! Χτες στο τσακ να τσακωθούμε με την Φωτεινή εξαιτίας της.

φιλάκιας = αυτός που δίνει πολλά φιλιά, π.χ. - Γεια σου ρε φιλάκια! - Γιατί τον λες έτσι; - Γιατί χτες με την Μαρία στο κλαμπ μας έσπασαν τα νεύρα με τα φιλιά όλη την ώρα.

φλόκος = μη εμφανίσιμος άνδρας, π.χ. Ο Μάριος είναι φλόκος! Χτες φορούσε κάτι ρούχα εκτός μόδας.

φλόμπα = μη εμφανίσιμη γυναίκα, π.χ. Η Όλγα είναι φλόμπα! Έπρεπε να δεις χτες τι φορούσε. Έλεος!

φοβερό! = (έκφραση θαυμασμού) τέλειο! π.χ. Φοβερό το αμάξι σου. Δεν έχω ξαναδεί παρόμοιο!

φόλα = άσχημη γυναίκα, π.χ. Είδες την κοπέλα του Γιάννη; Πολύ φόλα, αδερφάκι μου. Απορώ τι της βρήκε;

φορτώνω = νευριάζω, π.χ. Άσε με ήσυχο, μη φορτώσω και σπάσω τίποτα.

φρικάρω = σοκάρομαι, εκπλήσσομαι κ' εκνευρίζομαι, χάνω την ψυχραιμία μου, π.χ. Μόλις την είδα φρίκαρα! Πως κουρεύτηκε έτσι; Τρόμαξα.

φρικιό / φρίκουλας = είναι χάλια, π.χ. Καλά, αυτός ο Μιχάλης είναι μεγάλο φρικιό. Είναι σαν ζόμπι! Κακάσχημος.

φταλέ = λεφτά (αναστροφή συλλαβών), π.χ. Πατέρα φέρε κανένα φταλέ, γιατί ξέμεινα!!

φυτό = πολύ καλός μαθητής, μελετηρός (υποτιμητικός χαρακτηρισμός), π.χ. Ο Νικόλας είναι μεγάλο φυτό! Στην Φυσική έγραψε 20!

φυτούκλας /σπασίκλας = πολύ έξυπνος, καλός μαθητής (υποτιμητικός χαρακτηρισμός), π.χ. - Φυτούκλα! - Καλά ρε φίλε, μη μου τη λες έτσι. Ένα 20 έγραψα στα Μαθηματικά.

Χ

Χελόου; [Hello?] = τι κάνεις εκεί; (λέξη για να τραβήξουμε την προσοχή κάποιου που φαίνεται αφηρημένος και δεν μας δίνει σημασία), π.χ. Χελόου; Είσαι εδώ Τάκη;

χλιδάτος = πλούσιος, πολυτελής, π.χ. Ο Μήτσος είναι πολύ χλιδάτος! Δεν είδες τι αμάξι πήραν οι γονείς του;

χλίδα > χλιδή = υπερπολυτελής ζωή, π.χ. Θέλω μια ζωή μέσα στη χλίδα. Δεν μπορώ να ζω στο παλιοκάλυβο.

χλωμό το κόβω = είναι δύσκολο να γίνει, π.χ. Χλωμό το κόβω! Δεν θα με αφήσουν να έρθω!

χουπουά = για παράδειγμα, π.χ. Για πες ένα χουπουά! Δεν ξέρω.

χτυπάω μπιέλα = βαριέμαι, π.χ. Παιδιά , χτυπάω μπιέλα. Κάθε μέρα τα ίδια.

ψ

ψάρι = εύπιστος, αγαθός, ανόητος άνθρωπος, π.χ. Η Γιάννα είναι μεγάλο ψάρι, γιατί μόλις της είπα χτες ότι είδα τον Σάκη, το πίστεψε κι άρχισε να ουρλιάζει.

ψιλοξενέρωτος = βαρετός, π.χ. Η Γιώτα είναι ψιλοξενέρωτη! Της είπα χτες να πάμε σε ένα μπαράκι και είπε ότι είχε δουλειά.

ψιλοπανικάουα = πανικοβλήθηκα, π.χ. Χτες μόλις είδα τον πατέρα μου έπαθα ψιλοπανικάουα. Έλεγα ότι θα ερχόταν στο δωμάτιο μου.

ψυ : ψυχίατρος (αποκοπή συλλαβής), π.χ. Θέλεις ψυ παιδί μου εσύ! Δεν είσαι καλά!

Αρκτικόλεξα από την Αγγλική γλώσσα

(χρησιμοποιούνται κυρίως στη γραπτή επικοινωνία
με ηλεκτρονικά μέσα, κινητά και διαδίκτυο)

BF / GF [Boy-friend, Girl-friend] = το αγόρι μου / το κορίτσι μου, π.χ. Ο BF που θέλω είναι ο Νικόλας.

BFF [Best Friends Forever] = ο κολλητός /-ή μου, π.χ. Εγώ και η Ελένη είμαστε B.F.F.

BRB [be right back] = επιστρέφω αμέσως (όταν αφήνεις τη σελίδα ή βγαίνεις από το διαδίκτυο μέχρι να φύγει ο γονιός), π.χ. Πάω να πιω λίγο νερό. B.R.B.

F2F [Face to face] = πρόσωπο με πρόσωπο, π.χ. Εμείς πρέπει να τα πούμε F2F! Πού θες να βρεθούμε;

ΛΟΛ (l.o.l : αρκτικόλεξο από την αγγλική φράση laugh out loud) = γελάω δυνατά, π.χ. Καλά φοβερό ανέκδοτο!!! ΛΟΛ!!!

Ο-μι-τζι [αρκτικόλεξο από τα αγγλικά, O.M.G. = oh, my god] = Θεέ μου (έκφραση έκπληξης, θαυμασμού), π.χ. Καλά! πώς εμφανίστηκε έτσι! ο-μι-τζι!

POS [Parent over shoulder] = γονιός πάνω απ' τον ώμο μου, δεν μπορώ να μιλήσω τώρα... ("σύρμα", στην ιντερνετική γλώσσα), π.χ. POS! Τα λέμε αργότερα.

RTMS ["Rota ti mana sou"] = "Ρώτα τη μάνα σου!" (αποκλειστικά και μόνο σε γραπτή επικοινωνία), π.χ. RTMS αν σ' αφήνει να πάμε σινεμά.

TY [Thank You] = Ευχαριστώ, π.χ. TY για το δώρο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΝΕΩΝ

Για την επεξεργασία των δεδομένων και την εξαγωγή των συμπερασμάτων εργάστηκαν :

τα Πράσινα Αγγουράκια

Αναστασία Ζάρκου

Κατερίνα Κελλάρη

Νικολέτα Λάμπρου

Παναγιώτης Μιχόπουλος

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΝΕΟΥΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

ΦΥΛΟ:…… **ΗΛΙΚΙΑ:**……

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:……

ή ΤΑΞΗ: ……

ΣΠΟΥΔΕΣ : ……

7. α) Χρησιμοποιείς τη Γλώσσα των Νέων;

   β) Αν ναι, γιατί;

   Αν όχι, πότε, πού και με ποιους;

8. Τι λέξεις / φράσεις χρησιμοποιείς και από πού τις αντλείς;

9. Για ποιους λόγους τη χρησιμοποιείς;

10. Πώς αντιμετωπίζεις τα σχόλια των ενηλίκων;

11. α) Νομίζεις ότι είναι σωστός ο τρόπος που μιλάς

β) Αν ναι, γιατί; Αν όχι, γιατί;

12. Νομίζεις ότι η Γλώσσα των Νέων φθείρει την Ελληνική Γλώσσα;

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ

Για την επεξεργασία των δεδομένων και την εξαγωγή των συμπερασμάτων συνεργάστηκαν :

τα **Κόκκινα Τριαντάφυλλα**	και τα **Κίτρινα Ποδήλατα**
Νίκη Αλτάνη	**Χρύσα Ράπτη**
Ίνα Ζγκούνη	**Κων/να Μηνα**
Μαρία Καλύβα	**Μαριγκλέν Ντόκο**
Νάσια Τζελέπη	

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

ΦΥΛΟ:…… **ΗΛΙΚΙΑ:**……

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:……

ΣΠΟΥΔΕΣ : ……

1. α) Εσείς στην ηλικία μου μιλούσατε διαφορετικά από τους μεγάλους;

β) πείτε μου μερικά παραδείγματα

2. Καταλαβαίνετε τους νέους όταν μιλάνε μεταξύ τους;

3. Πώς αντιδράτε όταν τους ακούτε;

α) Είναι λάθος ο τρόπος που μιλάνε;

β) Διορθώνετε τους νέους όταν μιλούν έτσι; Γιατί;

γ) Ειδικότερα, πώς αντιμετωπίζετε τις υβριστικές εκφράσεις;

4. α) Έχετε ακούσει άτομα της ηλικίας σας να χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων;

β) Εσείς τη χρησιμοποιείτε; → Αν όχι, γιατί;

→ Αν ναι, γιατί;

5. Πώς κρίνετε τη γλώσσα των νέων; Γιατί;

6. Γιατί θεωρείτε ότι οι νέοι χρησιμοποιούν αυτή τη γλώσσα;

7. Πώς χαρακτηρίζετε τους νέους που μιλούν έτσι;

ΘΕΑΤΡΙΚΟ

Αστυφύλακας: Κύριε Διοικητά, λαμβάνω την τιμή να σας αναφέρω ότι συνέλαβα αυτούς τους νεαρούς για διατάραξη κοινής ησυχίας!

1ος Νέος: Ρε συ, τι λέει τούτος; Τι είναι αυτό το «διατάραξη»; Τρώγεται;

2ος Νέος: Θέλει να πει ότι επειδή βαρέσαμε ενέσεις, έγινε λίγο αλαλούμ.

Διοικητής: Τι έκανε, λέει; Τίθεται και θέμα χρήσης ουσιών;

2ος Νέος: Καλά αυτός είναι πολύ γκάου-πίου.

Αστυφύλακας: Όχι, κύριε Διοικητά, τα παιδιά εννοούν ότι, επειδή βαριόντουσαν υπερβολικά, έκαναν λίγο θόρυβο παραπάνω.

Διοικητής: Γιατί, παιδιά μου, κάνατε φασαρία τόσο αργά;

1ος Νέος: Γιατί ακούγαμε ένα άπαιχτο τραγούδι που είχαμε κατεβάσει από το συσιφόνι και είχαμε μείνει παγωτό.

Διοικητής: Μέσα στο χειμώνα, παιδί μου, τρώγατε παγωτό;

2ος Νέος: Καλά, ρε φίλε, εσύ είσαι για format! Πού ζεις;

Διοικητής: Πώς εκφράζεσαι έτσι, παιδί μου;

Αστυφύλακας: Κύριε Διοικητά, πάλι δεν καταλάβατε. Τα παιδιά λένε ότι άκουγαν ένα τραγούδι από το διαδίκτυο και τους άρεσε πάρα πολύ.

Διοικητής: Αα, καλά! Για να τηλεφωνήσουμε στους γονείς σας!

Αστυφύλακας: Καλησπέρα σας κυρία μου.

Μητέρα: Καλησπέρα σας, Ποιος είναι;

Αστυφύλακας: Σας παίρνουμε από το αστυνομικό τμήμα Κιάτου. Έχουμε συλλάβει τα παιδιά σας για διατάραξη κοινής ησυχίας και θα θέλαμε να έρθετε από εδώ.

Μητέρα: Παναγία μου, τι κάνανε πάλι τα παλιόπαιδα… Έρχομαι…

[…… Η μητέρα έρχεται φουριόζα και, ρίχνοντας μερικές σφαλιάρες στα παιδιά, λέει……]

Μητέρα: Τι κάνατε πάλι, βρε αθεόφοβα;

1ος Νέος: Τι να κάνουμε, ρε μάνα, είχαμε αράξει την πέτσα μας και σκάει ξαφνικά μύτη αυτός ο τύπος και μας την έσπασε.

Μητέρα: Παιδί μου, μίλα καλύτερα! Τέτοια σας έχω μάθει εγώ;

2ος Νέος: Έλα, ρε μάνα! Τι σκάλωμα τρως κι εσύ τώρα;

Διοικητής: Τι ακριβώς λέτε;

2ος Νέος: Πω πω! Είσαι πολύ ρούχλας, ρε φίλε μου!

Αστυφύλακας: Κύριε Διοικητά, το παιδί έλεγε στη μητέρα του πως χαλαρώνανε ακούγοντας μουσική και τους διέκοψα εγώ.

Διοικητής: Πω πω… ρε παιδιά! Με κουράσατε! Με εσάς εδώ δεν καταλαβαίνω τίποτα. Γι' αυτό ας λήξει εδώ το θέμα. Αλλά προσέξτε!!! Έτσι και ξαναγίνει καμιά τέτοια φάση, θα σας χώσω στη στενή, τόσο βαθιά που θα βλέπετε τον ήλιο με το καλαμάκι!!!

1ος Νέος: Έχετε δίκιο, κύριε Διοικητά, παραφερθήκαμε! Δεν θα επαναληφθεί παρόμοιο περιστατικό.

2ος Νέος: Σας ευχαριστούμε θερμά για την κατανόηση και την επιείκεια!

<u>Τα παιδιά που έπαιξαν</u>

Διοικητής: Παναγιώτης Μιχόπουλος

Αστυφύλακας: Αναστασία Ζάρκου

1ος Νέος: Χρύσα Ράπτη

2ος Νέος: Νικολέτα Λάμπρου

Μητέρα: Μαρία Κελλάρη